

ΓΙΑΝΝΟΥ ΛΑΖΟΥ

ΙΕΡΑ
ΙΣΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΠΑ-
ΛΑΙΑΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γράτην Γ. Τάξη του
ΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΟΤΟΙΚΟΝ ΜΑΛΙΣΤΡΟΝ ΑΘΗΝΑ

XX ΛΑΖ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΖΟΥ
ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΠΡΟΣ
ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Γ'. ΤΑΞΕΩΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἐγκριμένη
παρά τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ
πενταετίαν κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ ἔτους 1902-1907.

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΕΚΔΟΣΗ 2^Α

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ
ΟΙΚΟΥ ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΣΤΑΔΙΟΥ 14 - ΑΘΗΝΑΙ

Τὰ γνήσια αντίτυπα φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐκδοτικοῦ
Οἴκου Μιχ. Σαλιβέρου Α. Ε. καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγ-
γραφέως.

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

1) Ποιός έκαμε όλον τόν κόσμο.

Ο Θεός έκαμε όλον τόν κόσμον σέ έξη ήμέρες μόνον μέ λόγο.

Τήν πρώτη ήμέρα είπε ο Θεός. «Νά γίνη τò φώς». Άμέσως έγινε τò φώς και έχωρίσθηκε από τò σκότος. Και τò φώς τò ώνόμασε, ήμέρα, τò δέ σκότος, νύχτα.

Τή δεύτερη ήμέρα είπε ο Θεός. «Νά γίνη ο ούρανός». Και άμέσως έγινε ο ούρανός.

Τήν τρίτη ήμέρα είπε ο Θεός. «Νά μαζευθῆ ὄλο τò νερό σ' ένα μέρος». Άμέσως ὄλα τὰ νερά έμαζεύτηκαν σέ ένα μέρος και έφάνηκε ή ξηρά. Και τò μὲν μέρος, πού έμαζεύτηκαν τὰ νερά τò ώνόμασε θάλασσα, τῆ δέ ξηρά τήν ώνόμασε γῆ, και άμέσως στή γῆ έφύτρωσαν τὰ φυτά και τὰ δένδρα.

Τήν τετάρτη ήμέρα είπε ο Θεός. «Νά γίνη ο ήλιος, τò φεγγάρι και τὰ άστέρια. Και άμέσως έγιναν.

Τήν πέμπτη ήμέρα είπε. «Νά γίνουν τὰ ψάρια στή θάλασσα, και τὰ πουλάκια στήν ξηρά». Και άμέσως έγιναν.

Τήν έκτη ήμέρα είπε. «Νά γίνουν τὰ ζῶα, τὰ θηρία και τὰ έρπετά (φίδια, σαλιάγκοι, σκουλίκια, ὅσα δὲν έχουν πόδια και σύρονται μέ τήν κοιλιά) και άμέσως έγιναν.

2) Πώς ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν ἄνθρωπο.

Ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἔκαμε, ὅλα ὅσα εἶπαμε στὸ πρῶτο μάθημα, καὶ εἶδε, πὼς ὅλα ἦταν καλά, εἶπε:

Τώρα πρέπει νὰ κάμω ἓνα ἄνθρωπο ὅμοιο μὲ τὴν ἰδική μου εἰκόνα, νὰ ἔχη στὴν ἐξουσία του ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔκαμα. Καὶ ἀμέσως ἐπῆρε χῶμα ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ἔκαμε τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειτα ἐφύσησε στὸ πρόσωπό του πνοὴ ζωῆς, καὶ ἀμέσως τὸ πλάσμα ἐκείνο ἄρχισε νὰ περιπατῆ, νὰ ὁμιλῆ, νὰ βλέπη καὶ νὰ σκέπτεται.

Τὸν πρῶτο ἄνθρωπο τὸν ὠνόμασε Ἀδάμ.

Ὁ Θεὸς εἶδε, πὼς δὲν εἶναι καλὸ νὰ μένη σ' ὅλη τὴ γῆ ἓνας μόνον ἄνθρωπος, καὶ γι' αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ κάμη καὶ μιὰ γυναίκα, νὰ τὴ δώσῃ σύντροφο στὸν Ἀδάμ. Ἐκοίμησε λοιπὸν τὸν Ἀδάμ, ἐπῆρε χῶμα ἀπὸ τὴν πλευρά του, ἔπλασε τὴν πρώτη γυναίκα, τὴν Εὔα καὶ τὴν ἔδωκε γιὰ βοηθὸ καὶ σύντροφο στὸν Ἀδάμ.

Κατόπιν ὁ Θεὸς εὐλόγησε τοὺς δύο πρώτους ἀνθρώπους καὶ τοὺς εὐχήθηκε νὰ ἀποκτήσουν πολλὰ παιδιά καὶ ἐγγόνια, νὰ γεμίσουν ὅλη τὴ γῆ καὶ νὰ ἔχουν στὴν ἐξουσία τους ὅλα, ὅσα ὑπάρχουν στὴ γῆ καὶ στὴ θάλασσα.

Τὴν ἕβδομη ἡμέρα ἔπαυσε τὴν ἐργασία καὶ ἀγίασε αὐτήν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἕξι ἡμέρες ἐργαζόμεθα, καὶ τὴν ἕβδομη πηγαίνομε στὴν ἐκκλησία, καὶ εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ τὰ ἀγαθὰ, ποὺ μᾶς ἔδωκε, καὶ μᾶς δίνει κάθε ἡμέρα, καὶ ἔπειτα ἀναπαυόμαστε.

3) Ὁ Παράδεισος καὶ τὸ σφάλμα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Θεὸς ἐφύτευσε στὴν Ἐδέμ ἓνα πολὺ ὄμορφο κῆπο,

πού τὸν ὠνόμασε, Παράδεισο. Ἐνας μεγάλος ποταμὸς ἐπότιζε αὐτὸν τὸν κήπο, πού μέσα εἶχε λογιῶν, λογιῶν δένδρα μὲ πολλοὺς καὶ ὠραίους καρποὺς γιὰ φαί. Στὸ μέσο τοῦ κήπου ἦταν δύο δένδρα. Τὸ ἓνα τῆς ζωῆς καὶ τ' ἄλλο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Θεὸς ἔβαλε μέσα στὸν Παράδεισο τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐὰ καὶ τοὺς εἶπε. «Νὰ ἐργάζεσθε, νὰ φυλάγετε τὸν κήπο καὶ νὰ τρώγετε ἀπὸ ὅλους τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπω νὰ φάγετε ἀπὸ τοὺς καρποὺς τοῦ δένδρου τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ, γιατί, ἅμα φάτε, ἀμέσως θὰ πεθάνετε.

Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἔκαμαν, ὅπως διέταξε ὁ Θεός. Μιὰ ἡμέρα ἡ Εὐὰ εἶδε ἐπάνω στὸ δένδρο ἓνα φίδι, τὸ ὁποῖον τῆς εἶπε :

«Εὐὰ, γιατί δὲν τρώτε ἀπὸ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ τοῦ δένδρου ; Εἶναι πολὺ γλυκεῖς καὶ νόστιμοι».

Ἡ Εὐὰ εἶπε: «Ὁ Θεὸς μᾶς εἶπε νὰ μὴ φᾶμε, γιατί, ἅμα φᾶμε, ἀμέσως θὰ πεθάνουμε».

Ὁχι, εἶπε τὸ φίδι, δὲ θὰ πεθάνετε, ἀλλὰ θὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια σας, θὰ γίνετε σὰ Θεοί, καὶ θὰ γνωρίζετε καὶ σεῖς τὸ καλὸ καὶ τὸ πονηρὸ. Γι' αὐτὸ σᾶς εἶπε νὰ μὴ φάτε. Ἔλα, φάγε ἓνα καρπὸ, καὶ θὰ δῆς πόσο καλὸς εἶναι.

Ἡ Εὐὰ ἐπείσθηκε στὰ λόγια τοῦ φιδιοῦ καὶ ἔφαγε. Ἐπειτα ἔδωκε καὶ στὸν Ἀδὰμ, καὶ ἔφαγε καὶ αὐτός. Ἀμέσως ὅμως ἔχασαν τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνοιώσαν πὼς ἦταν γυμνοί. Ἐντρέποντο τὴ γύμνια των, καὶ γι' αὐτὸ ἔρραψαν φύλλα συκιάς, ἐσκέπασαν τὰ σώματά τους καὶ ἐτρύπωσαν μέσα σὲ φουντωτὰ χαμόκλαδα.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἔγινε ἡ πρώτη ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου.

5) Πῶς ὁ Θεὸς τοὺς ἐτιμώρησε.

Ὁ Θεὸς τοὺς εἶδε, πὺν παρέβησαν τὴν παραγγελία του καὶ ἐφώνηξε: «Ἀδάμ, Ἀδάμ, πὺν εἶσαι;»

Ὁ Ἀδάμ ἀποκρίθηκε:

«Θεὲ μου, ἀκουσα τὴ φωνή σου, ἐφοβήθηκα καὶ ἐκρύφθηκα».

«Γιατὶ ἐφοβήθηκες; Μήπως ἔφαγες ἀπὸ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ;»

«Ναί, Θεὲ μου, ἔφαγα, ἀλλὰ δὲ φταίω ἐγώ. Ἡ Εὐα μὲ ἀπάτησε».

Τότε ὁ Θεὸς λέγει στὴν Εὐα:

«Εὐα, γιατί ἔκαμες αὐτό;»

Ἡ Εὐα ἀπάντησε: «Τὸ φίδι μὲ ἀπάτησε καὶ ἔφαγα.»

Τότε ὁ Θεὸς τοὺς καταράσθηκε καὶ τοὺς εἶπε :

«Ἐσὺ φίδι, πὺν ἀπάτησες τὴν Εὐα, νὰ εἶσαι καταραμένο ἀπὸ ὄλα τὰ ζῶα, νὰ σέρνεσαι μὲ τὴν κοιλιὰ καὶ νὰ τρώγης χῶμα. Θέτω ἔχθρα μεταξὺ σοῦ καὶ τῆς γυναίκα, καὶ τὸ σπέρμα τῆς γυναίκα θὰ σοῦ σπάσῃ τὸ κεφάλι σου.

Ἐσὺ Εὐα, μὲ λύπες καὶ μὲ πόνους νὰ γεννᾷς τὰ παιδιά σου, καὶ νὰ σὲ ἐξουσιάζῃ ὁ ἄνδρας σου.

Ἐσὺ δὲ Ἀδάμ, γιατί ἐπείσθηκες στὰ λόγια τῆς γυναίκα σου, καταραμένη νὰ εἶναι ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου σου νὰ οἰκονομῆς τὸ ψωμί σου, ὡσπὺν νὰ ἐπιστρέφῃς πάλι στὴ γῆ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν σὲ ἐπλασα.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ κατάρρα τοὺς ἔδιωξε ἀπὸ τὸν Παράδεισο καὶ ἔβαλε ἓνα ἄγγελο μὲ φλογερὸ σπαθί νὰ φυλάγῃ τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου.

5) Ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἄβελ.

Ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐα ἀπόχτησαν δυὸ γιουὺς, τὸν Κάϊν

καὶ τὸν Ἄβελ. Καὶ ὁ μὲν Κάϊν ἔγινε γεωργός, ὁ δὲ Ἄβελ βοσκός. Αὐτοὶ κατὰ τὴν τότε συνήθεια ἐπρόσφεραν θυσία στὸ Θεό, ὁ Κάϊν ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς, καὶ ὁ Ἄβελ ἀπὸ τὰ πρωτότοκα ζῶα του.

Ὁ Θεὸς τῆ θυσία τοῦ Ἄβελ τὴν ἐδέχθη με μεγάλη εὐχαρίστηση, γιατί ἦταν δίκαιος καὶ εὐσεβής, τῆ θυσία ἴσως τοῦ Κάϊν δὲν τὴν ἐδέχθη, γιατί ἦταν πονηρὸς καὶ κακός. Γι' αὐτὸ ὁ Κάϊν, ἀντὶ νὰ διορθωθῆ καὶ νὰ γίνῃ δίκαιος καὶ εὐσεβής, ἀποφάσισε νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀδελφὸ του Ἄβελ.

Μιὰ ἡμέρα, πού ἦταν καὶ οἱ δύο ἔξω στὰ χωράφια, ὁ Κάϊν ἐχτύπησε τὸν Ἄβελ με ἓνα ξύλο στὸ κεφάλι καὶ τὸν ἐσκότωσε. Ὁ Θεὸς εἶδε τὸ κακό, πού ἔκαμε ὁ Κάϊν καὶ ἐρώτησε:

«Κάϊν, Κάϊν, πού εἶναι ὁ ἀδελφός σου;»

Ὁ Κάϊν ἀπάντησε :

«Δὲν ξέρω. Μήπως ἐγὼ εἶμαι φύλακας τοῦ ἀδελφοῦ μου;»

Τότε ὁ Θεὸς λέγει πάλιν :

«Τί ἔκαμες ; Τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου φωνάζει. Νὰ εἶσαι καταραμένος στὴ γῆ, πού ἔπιε τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Νὰ ἀναστενάξῃς καὶ νὰ τρέμῃς, καὶ νὰ φύγῃς μακριὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου σὲ ξένη γῆ».

Ὁ Κάϊν ἔννοιωσε τὸ μεγάλο κακό πού ἔκαμε, καὶ εἶπε :

«Ναί, Κύριε, μεγάλο καὶ ἀσυγχώρητο κακό ἔκαμα».

Ἔφυγε λοιπὸν καὶ ἐπῆγε στὴ γῆ Ναϊδ, καὶ ἐκεῖ ἐβασανίζετο καὶ ἔτρεμε σ' ὅλη τὴ ζωὴ του βλέποντας τὸν ἀδελφὸ του νὰ κυλῖεται στὸ αἷμα.

Ὁ Ἀδὰμ κατόπιν ἀπόχτησε ἄλλο γιοὺ καλὸ τὸν Σήθ, καὶ ἀφοῦ ἔζησε ἐνιακόσια τριάντα χρόνια, ἐπέθανε. Οἱ ἀπό-

γονοι τοῦ Σὴθ ἦσαν καλοὶ καὶ εὐσεβεῖς σὰν τὸν πατέρα τους, οἱ δὲ ἀπόγονοι τοῦ Κάϊν ἦσαν κακοὶ καὶ ἀσεβεῖς σὰν τὸν πατέρα τους.

6) Νῶε.

Οἱ ἄνθρωποι ὁλοένα ἐγίνοντο πολλοὶ στὴ γῆ καὶ ἄρχισαν νὰ κάνουν πολλὰ κακά καὶ πολλές πονηριές. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ τοὺς καταστρέψῃ μὲ κατακλυσμό. Ἄλλὰ σὰν πολυέλαιος καὶ πολυεύσπλαχνος ἔδωκε προθεσμία ἑκατὸ χρόνια, γιὰ νὰ μετανοήσουν καὶ διορθωθοῦν. Ἄλλ' αὐτοὶ τὸναντίον ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἔκαμναν πῖο πολλὰ κακά.

Τότε ἦταν καὶ ἓνας πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ὁ Νῶε καὶ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε:

«Νῶε, ἀποφάσισα νὰ πνίξω ὅλους τοὺς ἄνθρώπους, γιὰτὶ εἶναι κακοί. Ἐσὺ ὅμως, πού εἶσαι καλὸς καὶ δίκαιος πρέπει νὰ σωθῆς. Νὰ κάμῃς ἓνα μεγάλο κιβώτιο ξύλινο. Νὰ τὸ ἀλείψῃς ἀπ' ἔξω καὶ ἀπὸ μέσα μὲ πίσσα. Νὰ βάλῃς μέσα στὸ κιβώτιο ἑπτὰ ζευγάρια ἀπὸ τὰ καθαρὰ ζῶα καὶ πουλιὰ καὶ ἓνα ζευγάρι ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα, ἀπ' ἐκεῖνα, πού δὲν ἔμπορουν νὰ ζήτουν στὸ νερό. Νὰ βάλῃς καὶ πολλές τροφές γιὰ τὴν οἰκογένειά σου καὶ γιὰ τὰ ζῶα. Ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ κάμῃς τότε νὰ μπῆς μέσα ἐσὺ μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά σου.

7) Ὁ Κατακλυσμός.

Ὁ εὐσεβὴς καὶ καλὸς Νῶε ἔκαμε καθὼς τοῦ παράγγειλε ὁ Θεός. Μόλις δὲ μπῆκε στὸ κιβώτιο καὶ ἔκλεισε τὴν πόρτα, ἄνοιξαν οἱ καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβρεξε ἀδιάκοπα σαράντα ἡμέρες καὶ σαράντα νύχτες. Τὰ νερὰ ἐ-

σκέπασαν τὶς πεδιάδες, ἔπειτα τὰ σπίτια, τὰ δένδρα καὶ τὰ ὄρη καὶ ὑψώθησαν παραπάνω ἀπὸ τὰ ὄρη δεκαπέντε πῆχεις. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἐπνίγησαν, καὶ μόνον ὅσοι ἦταν στὸ κιβώτιο ἐσώθηκαν. Τὰ νερὰ αὐτὰ ἔμειναν στὴ γῆ ἑκατὸν πενήντα ἡμέρες, καὶ κατόπιν ἄρχισαν ὀλίγο κατ' ὀλίγο νὰ ὀλιγοστεύουν, τὸ δὲ κιβώτιο (κιβωτὸς τοῦ Νῶε) κάθισε ἐπάνω στὸ ὄρος Ἀραράτ.

Ἐπειτα, ἀφοῦ ἐπέρασαν σαράντα ἡμέρες, ὁ Νῶε, γιὰ νὰ μάθῃ, ἂν ἐφάνηκε ἡ ξηρὰ, ἔστειλε τὸν κόρακα, ἀλλ' αὐτὸς εὐρῆκε πολλὰ ψόφια ζῶα καὶ ἔτρωγε καὶ δὲν ἐπέστρεψε. Κατόπιν ἔστειλε τὸ περιστέρι καὶ ἐπέστρεψε, γιὰτὶ δὲν εὐρῆκε τόπο νὰ καθίσῃ. Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρες τὸ ἔστειλε πάλι, καὶ ἐπέστρεψε μὲ ἓνα φύλλο ἐλιᾶς στὸ ράμφος του. Τέλος μετὰ ἑπτὰ ἡμέρες τὸ ἔστειλε πάλι, ἀλλὰ δὲν ἐπέστρεψε.

Τότε ὁ Νῶε ἐκατάλαβε, πὼς ἐξηράθηκε ἡ γῆ, ἐβγήκε ἀπὸ τὴν κιβωτὸν μὲ ὅλην τὴν οἰκογένειά του καὶ μὲ ὅλα τὰ ζῶα. Ἀμέσως δὲ ἔκαμε θυσιαστήριο καὶ ἐπρόσφερε θυσία στὸ Θεὸ γιὰτὶ τὸν ἔσωσε.

Ὁ Θεὸς εὐχαριστήθηκε, εὐλόγησε αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του καὶ τοῦ εἶπε, πὼς οὐδέποτε θὰ ξανακάμῃ κατακλυσμὸ, καὶ γιὰ σημεῖο ἔδωκε τὸ οὐράνιο τόξο (ἶρις). Γι' αὐτὸ μετὰ τὴ βροχὴ βλέπομε ψηλὰ στὸν οὐρανὸ τὸ οὐράνιο τόξο.

8) Ὁ Πύργος Βαβέλ.

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νῶε ἔχοντες τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σὲ λίγο καιρὸ ἐγίναν πολλοί. Τότε ἐπῆγαν στὴν πεδιάδα Σενναάρ καὶ εἶπαν. Πρὸ τοῦ χωρίσωμε καὶ πᾶμε σὲ διάφορα μέρη τῆς γῆς, ἐλάτε νὰ κάμωμε ἓνα πύργο ψηλὸ, ποῦ ἡ

κορφή του νὰ φθάσῃ στὸν οὐρανό, καὶ νὰ μείνῃ τὸ ὄνομα
μας ἀθάνατο καὶ ἔνδοξο στῆ γῆ. Αὐτὸ εἶπαν καὶ ἀμέσως
ἄρχισαν τὸ ἔργο.

Ὁ Θεὸς ὅμως, ποὺ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ὑπερηφάνους, ἀ-
ποφάσισε νὰ τοὺς ταπεινώσῃ. Γι' αὐτὸ ἐσύγχυσε τὴ γλώσ-
σα τους, καὶ δὲν ἔννοοῦσε ὁ ἓνας τί ἔλεγε ὁ ἄλλος.

Ἔτσι ἀναγκάστηκαν νὰ ἀφήσουν τὸ ἔργο ἀτελείωτο
καὶ διεσκορπίσθησαν σ' ὅλη τὴ γῆ μὲ τοὺς δικούς του καθέ-
νας. Τὸ δὲ ἔργο ὠνομάσθηκε Βαβέλ (σύγχυση γλωσσῶν).

9) Ὁ Θεὸς καλεῖ τὸν Ἀβραάμ.

Οἱ ἄνθρωποι, εἶπαμε, διασκορπίσθησαν σ' ὅλη τὴ γῆ
καὶ ἄρχισαν ὀλίγο κατ' ὀλίγο νὰ λησμονοῦν τὸν ἀληθινὸ
Θεὸ καὶ νὰ προσκυνοῦν γιὰ Θεὸ τὰ εἰδωλα (διάφορα κτί-
σματα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἥλιο, τὸ φεγγάρι, τὸ φίδι καὶ ἄλλα
ζῶα.)

Στὴν πόλιν Χαρά τῆς Μεσοποταμίας ἐζοῦσε ἐκείνους
τοὺς χρόνους ὁ μόνος δίκαιος καὶ εὐσεβὴς ἄνθρωπος ὁ Ἀ-
βραάμ ὁ γυιὸς τοῦ Θάρρα μὲ τὴ γυναῖκα του Σάρρα καὶ τὸν
ἀνεψιό του Λώτ. Ἦταν δὲ βοσκοί, καὶ εἶχαν πολλὰ ζῶα,
πρόβατα καὶ βόδια.

Μιὰ ἡμέρα ὁ Θεὸς εἶπε στὸν Ἀβραάμ:

«Ἀβραάμ φύγε ἀπὸ τὴ γῆ αὐτὴ καὶ ἀπὸ τοὺς συγγε-
νεῖς σου καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου, καὶ νὰ πᾶς στὴ
γῆ ποὺ θὰ σοῦ δείξω ἐγώ. Σοῦ ὑπόσχομαι, πὼς αὐτὴ τὴ γῆ
θὰ τὴ δώσω κληρονομιά σέ σέ καὶ τοὺς ἀπογόνους σου, καὶ
θὰ πληθύνω αὐτούς σὰν τὸν ἄμμο τῆς θάλασσας, καὶ θὰ
γίνουν λαὸς μεγάλος, καὶ ἀπὸ σένα θὰ εὐλογηθοῦνε οἱ φυ-
λές τῆς γῆς».

Ὁ Ἀβραάμ ἔκαμε αὐτό, ποὺ τοῦ εἶπε ὁ Θεός. Ἀμέσως
ἐπῆρε τὴ γυναῖκα του, τὸν ἀνεψιό του Λώτ, τοὺς δούλους

του και τὰ ζῶα του και ἐπῆγε στή γῆ Χαναάν, πού τοῦ ἔδειξε ὁ Θεός.

Μόλις ἐπῆγε ἐκεῖ ἔχτισε θυσιαστήριο και ἐπρόσφερε θυσία στό Θεό. Ὁ δὲ Θεός εὐχαριστήθηκε, εὐλόγησε αὐτόν πάλιν και τοῦ ὑποσχέθηκε τῆ γῆ αὐτή ὡς κληρονομιά τῶν ἀπογόνων του.

10) Ὁ Ἀβραάμ και ὁ Λῶτ.

Ὁ Ἀβραάμ και ὁ Λῶτ, ὅπως εἶπαμε, εἶχαν πολλά ζῶα, πού τὰ ἔβοσκαν οἱ δούλοι των. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ βοσκοὶ τοῦ Ἀβραάμ καμμιά φορά ἐμάλωναν μέ τοὺς βοσκούς τοῦ Λῶτ για τὰ λιβάδια, ὁ Ἀβραάμ ἐκάλεσε τὸν Λῶτ και τοῦ εἶπε :

« Ἀκούσε, ἀδελφέ μου. Δὲν θέλω νὰ μαλώνουν οἱ βοσκοὶ μας. Γι' αὐτὸ ἔκλεξε σὲ ποιά λιβάδια θέλεις νὰ βόσκουν τὰ ζῶα σου. Ἄν θέλῃς τὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐγὼ πηγαίνω πρὸς τ' ἀριστερά. Ἄν πάλι θέλῃς τὰ ἀριστερά, ἐγὼ πηγαίνω πρὸς τὰ δεξιὰ, και ἔτσι οἱ βοσκοὶ μας δὲ θὰ μαλώνουν.

Ὁ Λῶτ ἐγκαταστάθηκε στ' ἀνατολικά στήν εὐφορο κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ὅπου ἦταν οἱ πόλεις Σόδομα και Γόμορρα, ὁ δὲ Ἀβραάμ ἐγκαταστάθηκε στήν πόλι Χεβρών, ὅπου ἔχτισε και θυσιαστήριο.

Στὴ χώρα τῶν Σοδόμων και Γομόρρων ἐγινε πόλεμος, ἐνικήθησαν οἱ Σοδομίτες και οἱ Γομορρίτες και ὁ Λῶτ ἐπιτάσθηκε αἰχμάλωτος. Ὁ Ἀβραάμ, ἅμα τὸ ἔμαθε, ἀμέτως μέ τοὺς δούλους του καταδίωξε τοὺς νικητές, ἐνίκησεν αὐτούς και ἐλευθέρωσε τὸ Λῶτ και ὅλους τοὺς ἀνθρώπους του.

11) Ἡ Φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ και ἡ Γέννησις τοῦ Ἰσαάκ.

Ὁ Ἀβραάμ και ἡ Σάρρα δὲν εἶχαν παιδιά. Ἐπίστευαν

ὅμως στήν υπόσχεση τοῦ Θεοῦ, πῶς οἱ ἀπόγονοί των θὰ κληρονομήσουν τή γῆ Χαναάν καί ἤλιπιζαν, πῶς θὰ ἀποχτήσουν παιδιά.

Μιά ἡμέρα ὁ Ἀβραάμ ἐκάθετο στήν πόρτα τῆς σκηνῆς του κάτω ἀπό τή σκιά ἑνὸς δένδρου. Ξαφνικά βλέπει τρεῖς ἄνδρες νὰ στέκωνται πλησίον του. Ὁ Ἀβραάμ ἀμέσως τοὺς ἐκάλεσε μὲ καλὸν τρόπο καί τοὺς ἐφιλοξένησε. Τότε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πῶς ἡ γυναίκα του Σάρρα θὰ γεννήσῃ γιού.

«Ὅλα εἶναι δυνατὰ στὸ Θεό».

Καί ἀληθῶς ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνον ἀπόχτησαν ἕνα παιδάκι καί τὸ ὠνόμασαν Ἰσαάκ.

Οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ξένοι ἦσαν ἄγγελοι σταλμένοι ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν Ἀβραάμ καί τὴ Σάρρα, πῶς θὰ ἀποχτήσουν παιδί, καί νὰ μὴ στενοχωροῦνται.

12) Γιατί καταστραφήκανε τὰ Σόδομα καί τὰ Γόμορα.

Στὰ Σόδομα καί Γόμορα οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν κακοὶ καί ἀσεβεῖς. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ τοὺς καταστρέψῃ, ἂν δὲν εὐρεθοῦν δέκα ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους καλοί, ἀλλὰ δὲν εὐρέθηκε οὔτε ἕνας καλὸς καί εὐσεβής.

Ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἔγινε ὡς ἐξῆς:

Ἐνα βραδάκι ὁ Λὼτ ἐκάθετο στήν πόρτα τῶν Σοδόμων, ξαφνικά βλέπει νὰ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν δύο ξένοι ἄνθρωποι. Ὁ Λὼτ τοὺς ἐδέχθηκε μὲ καλὸν τρόπο, τοὺς ἐπῆρε στὸ σπίτι του καί τοὺς ἐφιλοξένησε.

Οἱ κακοὶ Σοδομίτες, ἅμα τοὺς εἶδαν, ἐπερικύκλωσαν τὸ σπίτι τοῦ Λὼτ καί ἐζητοῦσαν νὰ τοὺς παραδώσῃ ὁ Λὼτ γιὰ νὰ τοὺς κακοποιήσουν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Λὼτ δὲν τοὺς

παρέδινε, ὤρμησαν νὰ κακοποιήσουν τὸ Λῶτ. Τότε οἱ δύο ξένοι ἔσυραν τὸ Λῶτ μέσα στὸ σπίτι καὶ ἔκλεισαν τὴν πόρτα, τοὺς δὲ Σοδομίτες τοὺς ἐτύφλωσαν.

Κατόπιν οἱ δύο ξένοι εἶπαν:

«Λῶτ ἡμεῖς εἴμαστε ἄγγελοι, καὶ μᾶς ἔστειλε ὁ Θεὸς νὰ καταστρέψωμε τίς δύο πόλεις καὶ τοὺς κατοίκους των. Ἐσὺ ὅμως μὲ ὄλους τοὺς δικούς σου καὶ τὰ ζῶα σου, πρέπει νὰ σωθῆτε. Αὐριο πολὺ πρῶτὸ ν' ἀναχωρήσετε ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐνῶ θὰ πηγαίνετε νὰ μὴ γυρίση κανένας νὰ ἴδῃ τὴν καταστροφή, γιατί θὰ τιμωρηθῇ αὐστηρά». Ὁ Λῶτ πολὺ πρῶτὸ μὲ ὄλους τοὺς δικούς του καὶ τὰ ζῶα του ἀνεχώρησε καὶ μόλις ἐβγήκε ὁ ἥλιος ἔπεσε φωτιά καὶ θειάφι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ κατέκαυσε τίς πόλεις καὶ ὄλους τοὺς κατοίκους. Ἐκεῖνο δὲ τὸ μέρος ἔγινε ὄλο θάλασσα, καὶ λέγεται Νεκρὴ θάλασσα.

Ἡ γυναῖκα ὅμως τοῦ Λῶτ ἐλησμόνησε τὴν παραγγελία τῶν ἀγγέλων καὶ ἔστρεψε τὰ μάτια της νὰ δῇ τὴν καταστροφή, ἀλλ' ἀμέσως ἔγινε στήλη ἀπὸ ἀλάτι.

13) Ἡ θυσιὰ τοῦ Ἰσαάκ.

Ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ δοκιμάσῃ κατὰ πόσο ὁ Ἀβραάμ ἐκτελεῖ τίς παραγγελίες του, καὶ τὸν διέταξε νὰ πάρῃ τὸ μόνον γιό του τὸν Ἰσαάκ, νὰ πάῃ στὸ ὄρος, πού θὰ τοῦ δείξῃ καὶ νὰ τὸν θυσιάσῃ.

Ὁ Ἀβραάμ χωρὶς νὰ διστάτῃ διόλου ἐπῆρε τὸ γιό του, δύο δούλους καὶ ἓνα γαῖδουράκι καὶ σὲ τρεῖς ἡμέρες ἔφθασε στὸ ὄρος, πού τοῦ ἔδειξε ὁ Θεός. Ἐκεῖ στὸ ρίζωμα τοῦ ὄρους ἀπῆκε τοὺς δούλους καὶ τὸ γαῖδουράκι, ἐπῆρε τὸ γιό του Ἰσαάκ, τὸν ἐφόρτωσε ξύλα καὶ ἀνεβήκανε στὸ ὄρος. Στὸ δρόμο εἶπε ὁ Ἰσαάκ. «Πατέρα μαχαίρι, φωτιά καὶ

ξύλα ἔχομε γιά τή θυσία, ἀλλά πρόβατο δὲν ἔχομε. Τί θά θυσιάσωμε»;

Ὁ Ἀβραάμ ἀποκρίθηκε.

«Ὁ Θεός, παιδί μου, θά φροντίση γι' αὐτό».

Ἄμα ἔφθασαν στό μέρος, πού ἔδειξε ὁ Θεός, ὁ Ἀβραάμ ἔκαμε μέ πέτρες ἓνα πρόχειρο θυσιαστήριο, ἀναψε φωτιά, ἔδωσε τὰ πόδια καί τὰ χέρια τοῦ Ἰσαάκ, καί ὕψωσε τὸ μαχαίρι νά τὸν σφάζῃ.

Ἀμέσως ἓνας ἄγγελος τοῦ ἔπιασε τὸ χέρι καί τοῦ εἶπε:

«Ἀβραάμ μὴν ἀκουμπήσης τὸ μαχαίρι στό λαιμὸ τοῦ παιδιοῦ σου. Ὁ Θεός τὸ ἔκαμε γιά νά δοκιμάσῃ τὴν πίστη σου, καί ἂν ἐκτελῆς τίς παραγγελίες του. Τώρα ἐβεβαιώθη, ἀφοῦ καί τὸν μοναχὸ γιὸ σου εὐχαρίστως τὸν προσφέρεις».

Ὁ Ἀβραάμ ἔστρεψε τὰ μάτια στὰ πλάγια, ἀλλὰ δὲν εἶδε τὸν ἄγγελο, εἶδε ὅμως ἓνα ὠραῖο καί μεγάλο κριάρι δεμένο σ' ἓνα δενδράκι τὸ ὁποῖο ἐθυσίασε στό Θεὸ ἀντὶ τοῦ γιουῦ του.

14) Ὁ Ἀβραάμ θέλει νά ὑπανδρεύῃ τὸν γιὸ του.

Ἡ Σάρρα ἀπέθανε σὲ ἡλικία ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χρόνων στὴ Χεβρών, ὁ δὲ Ἀβραάμ, ἀφοῦ τὴν ἔκλαυσε, τὴν ἔθαψε στὸ σπήλαιο, πού εἶχε ἀγοράσει γιά οἰκογενειακὸ τάφο. Κατόπιν ἤθελε νά ὑπανδρεύῃ τὸ γιὸ του καί νά τοῦ δώσῃ γυναίκα, ὅχι Χανααία, ἀλλ' ἀπὸ τὸ πατρικὸ του γένος.

Ἐκάλεσε λοιπὸν τὸν παλιὸ του καί πιστὸ ὑπηρέτη του Ἐλιέζερ καί τοῦ εἶπε :

«Πάρε δέκα καμηῆλες, πολλὰ δῶρα καί ὄσους θέλεις

βοηθούς. Πήγαινε στή Μεσοποταμία, πού κατοικεῖ ὁ ἀδελφός μου Ναχώρ, καί ἐκεῖ νά φροντίσης νά εὔρης μιὰ καλή κόρη γιά γυναίκα τοῦ γιουῦ μου. Ὁ Θεός θά σέ βοηθήσῃ νά εὔρης τὴν κόρη, πού ἔχει ὀρίσει γιά γυναίκα τοῦ γιουῦ μου.

Ὁ Ἐλιέζερ ἐτοιμάσθηκε, ἀναχώρησε καί ἔφθασε στὴν πόλη Ναχώρ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Ἰξῶ ἀπὸ τὴν πόλη ἦτο ἓνα πηγάδι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο οἱ κάτοικοι ἔπιναν νερὸ καί ἐπότιζον τὰ ζῶα των. Ὁ Ἐλιέζερ ἐστάθηκε ἐκεῖ στὸ πηγάδι, προσευχήθηκε στὸ Θεὸ καί εἶπε:

«Κύριε, ἐλέησον τὸ δοῦλό σου Ἀβραάμ καί δεῖξε σέ μένα τὴν κόρη πού κρίνεις ἀξία γιά γυναίκα τοῦ Ἰσαάκ. Κάμε ὥστε αὐτὴ ἡ κόρη νά ἔλθῃ ἐδῶ στὸ πηγάδι, νά μοῦ δώσῃ νερὸ νά πιῶ καί νά ποτίσῃ καί τίς καμῆλες».

15) Ὁ Γάμος τοῦ Ἰσαάκ.

Μόλις ὁ Ἐλιέζερ ἐτελείωσε τὴν προσευχή του, νά καί ἔρχεται στὸ πηγάδι ἡ ὀμορφή Ρεβέκκα ἡ κόρη τοῦ Βαβουὴλ μὲ τὴ βαρέλα της νά πάρῃ νερό. Ἡ Ρεβέκκα ἐχαιρέτησε μὲ σεβασμὸ τὸ γέρο Ἐλιέζερ, ἐγέμισε τὴ βαρέλα της καί ἐτοιμάζετο νά ἀναχωρήσῃ.

Τότε ὁ Ἐλιέζερ τὴν ἐπλησίασε καί τῆς ἐζήτησε ὀλίγο νερὸ νά πιῇ. Ἡ Ρεβέκκα μὲ μεγάλη προθυμία ἔδωσε νερὸ σ' ὄλους καί ἐπότισε καί τίς καμῆλες. Ὁ Ἐλιέζερ ἀμέσως ἐννοίωσε, πὼς αὐτὴν τὴν κόρη ἔχει ὀρίσει ὁ Θεός γιά γυναίκα τοῦ Ἰσαάκ, καί τῆς ἐχάρισε ἓνα ζευγάρι σκουλαρίκια καί δυὸ βραχιόλια, καί τὴν ἐρώτησε τίνος κόρη εἶναι, καί ἂν ὑπάρχῃ τόπος στὸ σπίτι των νά μείνῃ.

Αὐτὴ εἶπε, πὼς εἶναι κόρη τοῦ Βαβουὴλ γιουῦ τοῦ Ναχώρ, καί πὼς ἔχουν ἀρκετὸ μέρος νά μείνῃ καί αὐτὸς καί οἱ καμῆλες. Ἐπειτα τρέχει στὸ σπίτι της καί λέγει ὅλα ἔσα

συνέβησαν στο πηγάδι. Τότε ο Λάβαν ο αδελφός της πηγαίνει στο πηγάδι, παίρνει τον 'Ελιέξερ, τους βοηθούς του και τις καμήλες και τους πηγαίνει στο σπίτι του.

'Εκεί, ενώ εκάθισαν να φάγουν, ο 'Ελιέξερ είπε, πώς δε θα φάγη προτού τελειώσει τη δουλειά, για την οποία ήλθε. Και είπε σ' αυτούς, τίνος υπηρέτης είναι, για ποιά δουλειά ήλθε, όσα έγιναν στο πηγάδι, και εξήτησε τη Ρεβέκκα για γυναίκα του 'Ισαάκ.

'Ο Βαβουήλ και ο Λάβαν, άμα άκουσαν αυτά, είπαν : «Τούτο είναι θέλημα του Θεού και πρέπει να γίνη».

'Επειτα έρώτησαν και τη Ρεβέκκα, και αφού και αυτή έδέχθηκε, ο 'Ελιέξερ έπρόσφερε πολλά δώρα χρυσά και άργυρά και στη Ρεβέκκα και στο Λάβαν και στους γονείς της.

Την άλλα ημέρα με την ευχή των γονέων της εφόρτωσαν τα πράγματά της στις καμήλες έπηρε τις δούλες της και ανεχώρησε με τον 'Ελιέξερ και έφθασε στη Χεβρών, όπου την έλαβε γυναίκα του ο 'Ισαάκ.

'Ο 'Αβραάμ έζησε ήσυχη και ευτυχισμένη ζωή και επέθανε σε ηλικία 175 χρονών, ο δε γιός του τον έκλαυσε και τον έθαψε στον οικογενειακό τάφο (στο σπήλαιο).

16) Οί γιοι του 'Ισαάκ.

'Η Ρεβέκκα δέν άποχτούσε παιδιά επί είκοσι χρόνια και έλυπείτο πολύ. Κάθε ημέρα έπαρακαλούσε το Θεό να της χαρίση παιδιά. 'Ο Θεός άκουσε την παράκλησή της και ύστερα από είκοσι χρόνια απέχτησε δυό παιδιά δίδυμα, το πρώτο το ώνόματαν 'Ησαΰ και το δεύτερο 'Ιακώβ.

'Ο 'Ησαΰ είχε το σώμα δατύτριχο, ήταν κυνηγός και

εὐχαριστεῖτο νὰ μένη στὰ χωράφια. Ὁ Ἰακώβ εἶχε σῶμα λεῖο, ἦτο βοσκὸς καὶ εὐχαριστεῖτο νὰ μένη στὸ σπίτι κοντὰ στὴ μητέρα του, ποὺ τὸν ἀγαποῦσε πολὺ, ἐνῶ ὁ Ἰσαὰκ ἀγαποῦσε τὸν Ἡσαῦ, γιατί τοῦ ἔφερνε κυνήγια καὶ ἔτρωγε.

Μιά ἡμέρα ὁ Ἡσαῦ ἦλθε ἀπὸ τὰ χωράφια πολὺ πεινασμένος καὶ εὗρηκε τὸν Ἰακώβ νὰ ἔχη μαγειρεμένες φακές. Ὁ Ἡσαῦ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του φακές νὰ φάη, ὁ δὲ Ἰακώβ τοῦ εἶπε, πὼς τότε θὰ τοῦ δώσῃ νὰ φάη, ἂν μὲ ὄρκο πωλήσῃ σ' αὐτὸν τὰ πρωτοτόκιά του. Ὁ Ἡσαῦ χωρὶς νὰ σκεφθῆ, τί θὰ ἔχανε, ἂν ἐπωλοῦσε τὰ δικαιώματά του, τὰ ἐπώλησε μὲ ὄρκον ἀντὶ ἐνὸς πιάτου φακῆς.

17) Ὁ Ἰσαὰκ εὐλογεῖ τοὺς υἱοὺς του.

Ὁ Ἰσαὰκ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἐγήρασε καὶ δὲν ἔβλεπε καλά. Μιά ἡμέρα ἐκάλεσε τὸ γιὸ τοῦ Ἡσαῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Παιδί μου, ἐγὼ ἐγήρασα καὶ δὲν ξέρω ποιά ἡμέρα θὰ πεθάνω. Πήγαινε λοιπὸν νὰ μοῦ φέρῃς κυνήγι, μαγειρεύσε αὐτό, ὅπως σοῦ ἀρέσει, γιὰ νὰ φάγω καὶ σὲ εὐλογῆσω πρὸ τοῦ πεθάνω. Ὁ Ἡσαῦ ἐπῆγε νὰ φέρῃ γυνήγι, ἡ δὲ Ρεβέκκα, ἅμα ἄκουσε αὐτὰ ἐσκέφθηκε νὰ κάμῃ τρόπο, ὥστε νὰ πάρῃ τὴν εὐλογία τοῦ πατέρα του ὁ Ἰακώβ. Καὶ ἰδοὺ τί ἔκαμε. Ἐκάλεσε τὸν Ἰακώβ καὶ τοῦ εἶπε:

«Πήγαινε στὸ μαντρί καὶ φέρε μου δυὸ κατσίκια, ἐγὼ θὰ τὰ μαγειρεύσω, ὅπως ἀρέσουν στὸν πατέρα σου, ἐσύ δὲ νὰ τὰ προσφέρῃς γιὰ νὰ φάῃ καὶ νὰ πάρῃς ἐσύ τὴν εὐλογία ἀντὶ νὰ τὴν πάρῃ ὁ ἀδελφός σου». «Ναί, μητέρα, εἶπε ὁ Ἰακώβ, μά, ἂν μὲ ἐννοήσῃ, θὰ πάρω τὴν κατάρα του, καὶ τοῦτο θὰ εἶναι γιὰ μένα μεγάλο κακό».

«Πήγαινε, καὶ κάμε ὅπως σοῦ λέγω, καὶ ἐγὼ θὰ φροντίσω νὰ μὴ σὲ ἐννοήσῃ».

18) Πώς ὁ Ἰακώβ ἐπῆρε τὴν εὐλογία ἀντὶ τοῦ Ἡσαῦ.

Ὁ Ἰακώβ ἔφερε τὰ δύο κατσίκια, καὶ ἡ μητέρα του Ρεβέκκα τὰ ἐμαγεύρευσε. Ἐπειτα γιὰ νὰ φαίνεται ὁ Ἰακώβ, πὼς ἔχει πολλές τρίχες στὰ χέρια του ἐτύλιξε τοὺς βραχίονάς του μὲ δέρματα τῶν κατσικιών, τοῦ ἔφόρεσε καὶ τὰ ροῦχα τοῦ Ἡσαῦ, τὸν ἔστειλε μὲ τὰ φαγητὰ στὸν πατέρα του καὶ τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ εἰπῇ, πὼς εἶναι ὁ Ἡσαῦ.

Ὁ Ἰακώβ ἐπῆγε καὶ εἶπε:

«Πατέρα σήκω νὰ φᾶς τὸ κυνήγι, ποὺ μοῦ εἶπες καὶ νὰ μὲ εὐλογήσης».

Ὁ γέρο Ἰσαάκ ἐγνώρισε τῆ φωνὴ τοῦ Ἰακώβ καὶ ἐρώτησε:

«Ποιὸς εἶσαι ἐσύ, παιδί μου;»

Ὁ Ἰακώβ ἀποκρίθηκε κατὰ τὴ συμβουλὴ τῆς μητέρας του.

«Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκος γυιὸς σου».

«Ἐλα πλησίον μου, εἶπε ὁ Ἰσαάκ».

Ὁ Ἰακώβ ἐπῆγε καὶ ὁ πατέρας του, ἀφοῦ τὸν ἐψηλάφησε εἶπε:

«Ἡ μὲν φωνὴ εἶναι τοῦ Ἰακώβ, τὰ δὲ χέρια τοῦ Ἡσαῦ».

Ἐπειτα ἐπῆρε τὸ φαγητὸ τὸ ἔφαγε καὶ τὸν εὐλόγησε.

Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγες ὥρες ἦλθε καὶ ὁ Ἡσαῦ καὶ ἔφερε τὸ φαγητὸ στὸν πατέρα του, ἀλλ' ἐκεῖ ἔμαθε, πὼς ὁ ἀδελφός του μὲ ἀπάτη ἔλαβε τὴν εὐλογία καὶ θὰ εἶναι εὐλογημένος. Ἐπειδὴ ὅμοις ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα, εὐλόγησε καὶ αὐτὸν ὡς ἐξῆς:

«Ἐπὶ τῆ μαχαίρα σου ζήτη καὶ τῶ ἀδελφῷ σου δὸν

λεύσης» δηλαδή νὰ εἶσαι στὴν ἐξουσία τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Γι' αὐτὸ ἐθύμωσε ὁ Ἡσαῦ καὶ ἐσκέπτετο νὰ φονεύσῃ τὸν ἀδελφό του.

19) Ὁ Ἰακώβ φεύγει ἀπὸ τὴν πατρίδα του.

Ἡ Ρεβέκκα ἔμαθε τὸ σκοπὸ τοῦ Ἡσαῦ, ἐκάλεσε τὸν Ἰακώβ καὶ τοῦ εἶπε:

«Παιδί μου, εἶναι ἀνάγκη νὰ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ, ὥσπου νὰ ξεθυμώσῃ ὁ ἀδελφός σου. Σὲ συμβουλεύω νὰ πᾶς στὴ Μεσοποταμία στὸν ἀδελφό μου Λάβαν.

Αὐτὴ ἡ συμβουλὴ ἄρεσε καὶ στὸν Ἰσαάκ. Τὸν ἐκάλεσε πλησίον του, τὸν εὐλόγησε καὶ δεύτερη φορὰ καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάρῃ γυναίκα μία ἀπὸ τὶς θυγατέρες τοῦ Λάβαν.

Ὁ Ἰακώβ ἀναχώρησε γιὰ τὴ Μεσοποταμία. Στὸ δρόμο, πὺ ἐπήγαινε, ἐνουχτώθη καὶ ἀποφάσισε νὰ κοιμηθῇ ἐξω. Ἐπῆρε μιὰ πέτρα, τὴν ἔβαλε γιὰ προσκέφαλο καὶ ἐκοιμήθη. Στὸν ὕπνο του εἶδε σὰν ὄνειρο μιὰ μεγάλη σκάλα, πὺ ἡ μιὰ ἄκρη τῆς ἀκουμποῦσε στὴ γῆ καὶ ἡ ἄλλη στὸν οὐρανό. Ἄγγελοι δὲ τοῦ Θεοῦ κατέβαινον καὶ ἀνέβαινον ἀπάνω σ' αὐτή.

Ὁ Θεὸς ἐστέκετο στὴν κορυφὴ τῆς σκάλας καὶ τὸν ἀκουσε νὰ λέγῃ:

«Ἰακώβ, εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ. Μὴ φοβείσαι. Τὴ γῆ, ὅπου κοιμᾶσαι, θὰ δώσω σέ σένα καὶ στοὺς ἀπογόνους σου, καὶ ἀπὸ σένα καὶ ἀπὸ τὸ σπέρμα σου θὰ εὐλογηθῶσι ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς. Ἐγὼ θὰ εἶμαι πάντοτε πλησίον σου καὶ θὰ σέ προφυλάγω, ὅπου καὶ ἂν πᾶς, καὶ θὰ σέ φέρω πάλι στὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου».

Ὁ Ἰακώβ ἐξύπνησε καὶ εἶπε :

«Ὁ τόπος οὗτος εἶναι Οἶκος τοῦ Θεοῦ.»

Ἐπειτα ἐπῆρε τὴ πέτρα, πού εἶχε προσκέφαλο καὶ εἶπε :

«Ἄν ὁ Θεὸς μὲ προφυλάξῃ καὶ μὲ φέρῃ πάλι στὸ σπίτι τοῦ πατέρα μου, θὰ φτειάξω ἐδῶ Οἶκον Θεοῦ καὶ θὰ θυσιάσω τὸ δέκατο τῶν ζώων μου».

Μετὰ ταῦτα ἐξακολούθησε τὸ δρόμο του καὶ ἔφθασε στὴν πόλη Χαρρὰ τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Θεῖος του Λάβαν καὶ τὸν ἐπῆρε στὸ σπίτι του.

20) Ὁ γάμος τοῦ Ἰακώβ.

Ὁ Λάβαν εἶχε δύο θυγατέρες τὴ Λεῖα καὶ τὴ Ραχήλ. Ἡ Λεῖα ἦτο μεγαλύτερη στὴν ἡλικία καὶ εἶχε τὰ μάτια τῆς ἀσθενικά, ἡ δὲ Ραχήλ ἦτο μικρότερη καὶ πολὺ ωραία.

Ὁ Λάβαν ἐπῆρε τὸν Ἰακώβ στὴν ὑπηρεσία του καὶ τοῦ εἶπε:

«Δὲ θέλω, οὔτε δίκαιο εἶναι νὰ μὲ ὑπηρετῆς δωρεάν. Πές μου πόσο μισθὸ θέλεις νὰ σὲ πληρώνω, γιὰ νὰ μού φυλάγῃς τὰ πρόβατα».

Ὁ Ἰακώβ ἐζήτησε νὰ τοῦ δώσῃ σύζυγο τὴ Ραχήλ, ἀφοῦ τὸν ὑπηρετήσῃ ἑπτὰ χρόνια. Τοῦτο ἐδέχθηκε ὁ Λάβαν, ἀλλὰ, ἀφοῦ ἐπέρασαν τὰ ἑπτὰ χρόνια, ὁ Λάβαν ἀντὶ τῆς Ραχήλ τοῦ ἔδωκε τὴ Λεῖα.

Ὁ Ἰακώβ τὴν ἄλλη ἡμέρα τοῦ γάμου του παραπονέθηκε στὸν πενθερόν του γιὰ τὴν ἀπάτη, πού τοῦ ἔκαμε. Τότε ὁ Λάβαν τοῦ εἶπε:

Ἡμεῖς ἔχομε συνήθεια νὰ ὑπανδρεύουμε πρῶτα τὰ μεγαλύτερα κορίτσια μας καὶ κατόπιν τὰ μικρότερα. Τώρα, ἂν θέλῃς νὰ πάρῃς γιὰ σύζυγο καὶ τὴ Ραχήλ, πρέπει νὰ μὲ ὑπηρετήσῃς ἄλλα ἑπτὰ χρόνια.

Ὁ Ἰακώβ ἐδέχθηκε, καὶ ἀφοῦ ἐφύλαξε τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν ἄλλα ἑπτὰ χρόνια, ἐπῆρε γυναίκα του καὶ τὴ Ραχήλ.

Ὁ Ἰακώβ ἀπόκτησε δώδεκα γιουὺς ἦτοι δέκα μὲ τὴ Λεία, τὸν Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευί, Ἰούδαν, Ἰσάχαρ, Ζαβουδὼν, Δάν, Νεφθαλεὶμ, Γὰδ καὶ Ἀσὴρ καὶ δύο μὲ τὴ Ραχήλ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Βενιαμίν.

21) Ὁ γυρισμὸς τοῦ Ἰακώβ στὴν πατρίδα του.

Ὁ Ἰακώβ ἔμεινε κοντὰ στὸν πενθερό του Λάβαν εἴκοσι χρόνια, καὶ ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὶς ἐργασίες του καὶ ἀπόκτησε πολλὰ πρόβατα καὶ ἄλλα ζῶα. Τότε ἐπεθύμησε νὰ γυρίσῃ στὴν πατρίδα του, ἀλλ' ἐφοβεῖτο τὸν ἀδελφό του. Ὁ Θεὸς ὅμως διέταξε αὐτὸν νὰ γυρίσῃ στὴν πατρίδα του ἄφοβα, γιατί θὰ εἶναι πάντοτε μαζί του καὶ θὰ τὸν προφυλάγῃ. Εὐλόγησε δὲ αὐτὸν πάλι καὶ τὸν ὠνόμασε Ἰσραήλ, καὶ ἀπ' αὐτὸν οἱ ἀπόγονοὶ του ὠνομάσθησαν Ἰσραηλίτες.

Ὁ Ἰακώβ ἐπῆρε τὴν οἰκογένειά του, τοὺς δούλους του καὶ τὰ ζῶα του καὶ ἀναχώρησε γιὰ τὴν πατρίδα του. Ὁταν δὲ ἐπλησίαζε σ' αὐτὴν ἔστειλε μὲ δούλους του στὸν ἀδελφό του Ἡσαῦ πολλὰ δῶρα καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

Ὁ Ἡσαῦ, ἅμα ἔμαθε, πὼς ἔρχεται ὁ ἀδελφός του, ἐπῆρε τριακοσίους ἀνθρώπους καὶ ἐπῆγε νὰ τὸν προϋπαντήσῃ. Ὁ δὲ Ἰακώβ, μόλις εἶδε τὸν Ἡσαῦ νὰ ἔρχεται μὲ τόσοι ἀνθρώποι, ἐφοβήθηκε καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτόν, ἔπεσε στὰ πόδια του, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε ἑπτὰ φορές καὶ τοῦ ἐζήτησε συγχώρηση.

Ὁ Ἡσαῦ τὸν ἐσυγχώρησε καὶ τὸν ἐφίλησε, ἀλλὰ δὲν

ἤθελε νὰ δεχθῆ τὰ δῶρα. Κατόπιν ὅμως τὰ ἐδέχθηκε, ἀφοῦ τὸν παρεκάλεσε πολὺ ὁ Ἰακώβ.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔτσι ἐφιλιώθηκαν καὶ ἐζοῦσαν μὲ ὁμόωια καὶ ἀγάπη στὸ σπίτι τοῦ γέρου Ἰσαὰκ τοῦ πατέρα των, ποὺ ἐζοῦσε ἀκόμη. Ἐπέθανε δὲ σὲ ἡλικία 189 χρονῶν καὶ τὸν ἔθαψαν οἱ δύο γιοιοὶ του στὸν οἰκογενειακὸ τάφο (στὸ σπήλαιο).

22) Τὰ ὄνειρα τοῦ Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ του.

Ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τὰ δώδεκα παιδιὰ του ἀγαποῦσε πρὸ πολὺ τὸν Ἰωσήφ, γιατί ἦτο φρόνιμος καὶ πολὺ ἀγαθός, καὶ τοῦ εἶχε κάμει ὠραία φορεσιά. Οἱ ἀδελφοὶ του ὅμως τὸν ἐζήλευαν καὶ τὸν ἐμισοῦσαν, τὸν ἐμίσησαν δὲ πρὸ πολὺ ὅταν εἶδε στὸν ὕπνο του τὰ ἐξῆς ὄνειρα.

1) Τοῦ ἐφάνηκε, πὼς ἦταν μαζὺ μὲ τοὺς ἀδελφούς του στὰ χωράρια καὶ ἔδεναν δεμάτια σιτάρι, καὶ πὼς τὸ δικό του δεμάτι ἐστάθηκε στὴ μέση, τὰ δὲ δεμάτια τῶν ἀδελφῶν του ἔπεσαν καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ δικό του.

Οἱ ἀδελφοὶ του, ἅμα ἄκουσαν αὐτὸ τὸ ὄνειρο, ἐθύμωσαν καὶ εἶπαν:

«Μήπως ἐφαντάσθηκες, πὼς θὰ γίνης βασιλιάς, καὶ ἡμεῖς θὰ πέσωμε καὶ θὰ σὲ προσκυνήσωμε;

Ἔστερα ἀπὸ ὀλίγο καιρὸ εἶδε στὸν ὕπνο του, πὼς ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι καὶ ἔνδεκα ἀστέρια κατέβηκαν καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

Οἱ ἀδελφοὶ του, ἅμα ἔμαθαν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνειρο τοῦ Ἰωσήφ, ὠργίσθηκαν πολὺ καὶ ἐσκέπτοντο νὰ εὔρουν καιρὸ κατάλληλο νὰ τὸν σκοτώσουν.

23) Πώληση τοῦ Ἰωσήφ.

Μιά ἡμέρα ὁ Ἰακώβ ἔστειλε τὸν Ἰωσήφ ἔξω στὰ χωράφια καὶ στὰ λιβάδια γιὰ νὰ μάθῃ, ἂν εἶναι καλὰ τὰ παιδιά του καὶ τὰ πρόβατα.

Οἱ ἀδελφοί του, ἅμα τὸν εἶδαν νὰ ἔρχεται, εἶπαν μεταξύ των.

«Νά, ἔρχεται ὁ Ἰωσήφ, πού φαντάζεται, πὼς θὰ γίνῃ βασιλιάς, καὶ ἡμεῖς θὰ τὸν προσκυνήσωμε. Ἐλάτε τώρα νὰ τὸν σκοτώσωμε, γιὰ νὰ μᾶς ξεφορτωθῇ».

Ὁ Ρουβὴν ἔμωσ, ἤθελε νὰ τὸν σώσῃ καὶ νὰ τὸν φέρῃ κρυφὰ στὸν πατέρα του, καὶ εἶπε :

«Εἶναι μεγάλο κακὸ νὰ σκοτώσωμε τὸν ἀδελφὸ μας ἄδικα. Καλύτερα εἶναι νὰ τὸν ρίξωμε σ' ἓνα λάκκο στὴν ἔρημο, καὶ ἐκεῖ ἄς πεθάνῃ. Τοῦτο τὸ εὐρήκαν καλὸ ὅλοι οἱ ἀδελφοί του, καὶ μόλις ἐπῆγε ἐκεῖ ὁ Ἰωσήφ, τοῦ ἔβγαλαν τὸ ὠραῖο φόρεμα καὶ τὸν ἔριψαν σ' ἓνα λάκκο. Ὅσοτερα ἀπ' ὀλίγη ὥρα ἐπερνοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ κάτι ἔμποροι μὲ τὶς καμηλιές των καὶ κατὰ παρακίνηση τοῦ Ἰούδα τὸν ἐπούλησαν στοὺς ἐμπόρους καὶ ἐπῆραν εἴκοσι χρυσᾶ νομίσματα.

Κατόπιν, γιὰ ν' ἀπατήσουν τὸν πατέρα των, ἔσφαξαν ἓνα κατσίκι, ἔβαψαν μὲ τὸ αἷμα του τὸ φόρεμα τοῦ Ἰωσήφ καὶ τὸ παρουσίασαν στὸν πατέρα των.

Ὁ πατέρας των ἐνόμισε, πὼς κάποιος θηρίο τὸν ἔφαγε στὸ δρόμο, ἐξέσχιζε τὰ φορέματά του ἀπὸ τὴν μεγάλη λύπη του καὶ ἔκλαιε πολὺν καιρὸ γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀγαπημένου γιοῦ του.

24) Ὁ Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο καὶ στὴ φυλακή.

Οἱ ἔμποροι ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο καὶ τὸν

ἐπούλησαν στὸν Πετεφρῆ, μεγάλο ἄρχοντα στὸ παλάτι τοῦ βασιλιᾶ Φαραώ. Ὁ Ἰωσήφ ἐργάζετο στὸ σπίτι τοῦ Πετεφρῆ μὲ προθυμία, καὶ ὁ Θεὸς εὐλογοῦσε τὴν ἐργασία του. Γι' αὐτὸ ὁ Πετεφρῆς τὸν ἀγάπησε καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγο καιρὸ τὸν διώρισε διευθυντὴ ὅλης τῆς περιουσίας του.

Ὁ Ἰωσήφ ἦτο πολὺ φρόνιμος καὶ εὐσεβὴς ἢ γυναίκα ὅμως τοῦ Πετεφρῆ ἦτο κακὴ καὶ πονηρὴ. Παρακινοῦσε τὸν Ἰωσήφ νὰ κάμῃ μιὰ κακὴ πράξη, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὴν ἔκαμνε, τὸν κατηγόρησε ψεύτικα στὸν ἄνδρα της, καὶ αὐτὸς τὸν ἔβαλε στὴν φυλακὴ.

Ἀλλὰ καὶ στὴ φυλακὴ ὁ Θεὸς δὲν ἀφῆκε τὸν καλὸ Ἰωσήφ ἀπροστάτευτο. Ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς εἶδε, πὼς ὁ Ἰωσήφ ἦτο καλὸ καὶ τίμιο παιδί, καὶ τὸν ἐπῆρε βοηθὸ του στὴν ἐργασία του.

25) Τὰ ὄνειρα δύο φυλακισμένων.

Στὴν ἴδια φυλακὴ ἦσαν φυλακισμένοι καὶ δυὸ ὑπῆρτες τοῦ βασιλιᾶ Φαραώ. Ὁ κερνάτορας καὶ ὁ ψωμᾶς.

Ἐνα πρωτὶ ὁ Ἰωσήφ εἶδε καὶ τοὺς δυὸ πολὺ λυπημένους καὶ στενοχωρημένους καὶ τοὺς ἐρώτησε γιατί εἶναι λυπημένοι. Τότε αὐτοὶ ἐδιηγήθησαν τὰ ὄνειρα, πού εἶδαν στὸν ὕπνο των. Ὁ κερνάτορας εἶπε, πὼς εἶδε ἓνα ἀμπέλι μὲ τρία κλήματα, πού εἶχαν ὠραῖα σταφύλια, καὶ πὼς ἔκοψε τὰ σταφύλια τὰ ἔστυψε μέσα σὲ ποτήρι καὶ τὸ ζουμί τὸ ἔδωσε στὸ βασιλιά καὶ τὸ ἔπιε...

Τὸ ὄνειρό σου εἶναι πολὺ καλό, εἶπε ὁ Ἰωσήφ. Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ὁ βασιλιάς θὰ σὲ βγάλῃ ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ θὰ σὲ πάρῃ πάλι στὸ παλάτι του, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ ἐνθυμηθῆς καὶ μένα, πού εἶμαι ἄδικα στὴ φυλακὴ.

Ἐπειτα ὁ ψωμᾶς εἶπε: Ἐγὼ εἶδα, πὼς ἐπάνω στὸ κε-

φάλι μου είχα τρία κάνιστρα τὸ ἓνα ἐπάνω στὸ ἄλλο γεμά-
τα ψωμάκια ἀπ' ἐκεῖνα, πού ἔκαμνα γιὰ τὸ βασιλιά, καὶ
τὰ πουλιά ἔρχονταν καὶ τὰ ἔτρωγαν.

Τὸ ὄνειρό σου δὲν εἶναι καλό, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
ὁ βασιλιάς θὰ διατάξῃ νὰ σοῦ κόψουν τὸ κεφάλι, θὰ κρεμά-
σουν τὸ σῶμα σου καὶ τὰ πουλιά θὰ ἔλθουν νὰ τὸ φάγουν.

Καὶ ἔτσι ἔγινε. Μετὰ τρεῖς ἡμέρες ὁ βασιλιάς γιῶρ-
ταξε τὴ γέννησή του καὶ τὸν μὲν κερνάτορα τὸν ἐπῆρε πάλι
στὸ παλάτι του, τὸν δὲ ψωμᾶ τὸν ἐκρέμασε.

26) Τὰ ὄνειρα τοῦ βασιλιά Φαραώ.

Ὁ Ἰωσήφ ἔμεινε ἀκόμη δυὸ χρόνια στὴ φυλακή, ὁ δὲ
κερνάτορας τὸν ἐλησμόνησε. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν τὸν ἐλησμό-
νησε, καὶ γι' αὐτὸ ἔστειλε δυὸ ὄνειρα στὸ Βασιλιά, πού κα-
νένας ἀπὸ τοὺς σοφοὺς τῆς Αἰγύπτου δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὰ
ἐξηγήσῃ, καὶ ὁ βασιλιάς ἐστενοχωρεῖτο πολὺ. Τότε ὁ κερ-
νάτορας ἐθυμήθηκε τὸν Ἰωσήφ καὶ εἶπε:

«Βασιλιά μου στὴ φυλακή εἶναι ἓνας νέος ξένος καὶ
ὀνομάζεται Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξηγεῖ ὅλα τὰ ὄνειρα, καὶ ὅπως
τὰ ἐξηγεῖ, ἔτσι καὶ συμβαίνουν.

Ἀμέσως ὁ βασιλιάς ἔστειλε καὶ ἔφερε στὸ παλάτι του
τὸν Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπε:

«Ἐμαθα, πὼς ἐσύ ξέρεις καὶ ἐξηγῆς ὄνειρα. Θέλω
λοιπὸν νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς δυὸ ὄνειρα, πού εἶδα, καὶ κανένας
δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὰ ἐξηγήσῃ».

Ὁ Ἰωσήφ ἀποκρίθηκε.

«Βασιλιά μου, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ ἠμπορέσω
νὰ τὰ ἐξηγήσω».

«Ἄκουσε τὰ ὄνειρα. Στὸν ὕπνο μου μοῦ φάνηκε, πὼς
ἔστεκόμουν κοντὰ στὸν ποταμὸ Νεῖλο, καὶ εἶδα νὰ βγαίνουν

ἀπὸ τὸν ποταμὸ ἑπτὰ ἀγελάδες παχειές, κατόπιν ὅμως ἐ-
βγῆκαν καὶ ἄλλες ἑπτὰ ἄπαχες, καὶ οἱ ἄπαχες ἔφαγαν τὶς
παχειές, καὶ ἐξύπνησα. "Ἰστερα ἀπ' ὀλίγο ἐκοιμήθηκα καὶ
εἶδα, πὼς ἐφύτρωσαν ἑπτὰ στάχυα σιτάρι καλὰ ψωμο-
μένα μὲ πολλὰ σπειριά σιτάρι, ἔπειτα ἐφύτρωσαν καὶ ἄλλα
ἑπτὰ στάχυα ἐντελῶς ἀψώμωτα καὶ τὰ ἀψώμωτα ἔφαγαν
τὰ ψωμομένα».

27) Ὁ Ἰωσήφ μέγας ἄρχοντας τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Ἰωσήφ, ἅμα ἄκουσε τὰ ὄνειρα, εἶπε:

«Βασιλιά μου, καὶ τὰ δύο ὄνειρα φανερώνουν τὸ ἴδιο
πραῖγμα. Οἱ ἑπτὰ παχειές ἀγελάδες καὶ τὰ ἑπτὰ ψωμομέ-
να στάχυα φανερώνουν, πὼς ἑπτὰ κατὰ σειρά χρόνια θὰ γί-
νωνται πολλὰ παρὰ πολλὰ σιτάρια στὴ χώρα σου. Οἱ δὲ ἑ-
πτὰ ἄπαχες ἀγελάδες καὶ τὰ ἑπτὰ ἀψώμωτα στάχυα φα-
νερώνουν, πὼς κατόπιν ἑπτὰ κατὰ σειρά χρόνια δὲν θὰ γίνε-
ται διόλου σιτάρι καὶ θὰ συμβῆ μεγάλη δυστυχία στοὺς
ἀνθρώπους. Γι' αὐτό, βασιλιά μου, θὰ κάμης καλὰ νὰ διορί-
σης ἕνα τίμιον ἄνθρωπον νὰ μαζεύῃ τὸ περισσευάμενον σιτάρι
στὶς ἀποθῆκες τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς εὐφορίας, γιὰ νὰ φά-
γουν οἱ ἄνθρωποι τὰ ἄλλα ἑπτὰ χρόνια τῆς ἀφορίας».

Ὁ βασιλιάς, ἅμα ἄκουσε τὰ σοφὰ καὶ φρόνιμα λόγια
τοῦ Ἰωσήφ, εἶπε: «Ἐσὺ ἔχεις πνεῦμα Θεοῦ. Σὲ διορίζω
μέγαν ἄρχοντα ὅλης τῆς Αἰγύπτου δηλ. δεύτερο ἀπὸ
μένα».

Ἀμέσως ἔβγαλε ἕνα ὥραϊο δακτυλίδι ἀπὸ τὸ χέρι του
καὶ τὸ ἔβαλε στὸ δάκτυλο τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ἔδωκε καὶ ἐφό-
ρεσε λαμπρὴ βασιλικὴ στολὴ καὶ ἐκρέμασε χρυσὸ ὥραϊο πε-
ριδέραϊο στὸ λαιμὸ του. Ἐπειτα τὸν ἔβαλε στὸ βασιλικὸ ἀ-
μάξι, καὶ διέταξε νὰ τὸν περιφέρουν σ' ὅλη τὴν πόλη καὶ οἱ

κήρυκες να διαλαλοῦν, πὼς αὐτὸς εἶναι ὁ δεῦτερος μετὰ τὴ βασιλιά ἄρχοντας ὅλης τῆς Αἰγύπτου.

28) Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἔρχονται στὴν Αἴγυπτο νὰ ἀγοράσουν σιτάρι.

Καθὼς εἶπε ὁ Ἰωσήφ, ἔτσι καὶ ἐγίνε. Μετὰ τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς μεγάλης εὐφορίας, ἤλθαν τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς ἀφορίας. Ἡ ἀφορία δὲ αὐτὴ συνέβη σ' ὅλη τὴ γῆ.

Ὁ Ἰακώβ ἔμαθε, πὼς στὴν Αἴγυπτο πωλοῦν σιτάρι καὶ ἔστειλε τοὺς δέκα γιουὺς του μὲ καμήλες ν' ἀγοράσουν σιτάρι, ἐκράτησε δὲ πλησίον του μόνον τὸν μικρότερο, τὸν Βενιαμίν.

Οἱ δέκα γιουὶ του ἔφθασαν στὴν Αἴγυπτο, παρουσιάσθηκαν στὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐγνώρισαν. Ὁ Ἰωσήφ ὅμως τοὺς ἐγνώρισε, ἀλλ' ἔκαμε, πὼς δὲν τοὺς γνωρίζει καὶ εἶπε, πὼς εἶναι κακοὶ ἄνθρωποι. Αὐτοὶ ὅμως εἶπαν: «Ὁχι κύριε, εἴμαστε καλοὶ ἄνθρωποι. Εἴμαστε δώδεκα ἀδελφοί, παιδιὰ καλοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἰακώβ, καὶ κατοικοῦμε στὴ γῆ Χαναάν. Τὸν μικρότερο ἀδελφὸ μας τὸν ἐκράτησε ὁ πατέρας μας πλησίον του, τὸν δὲ ἄλλον τὸν ἔφαγαν τὰ θηρία.

Ὁ Ἰωσήφ εἶπε: «Τότε θὰ σᾶς πιστεύσω, ἔταν ἔλθῃ καὶ ὁ ἄλλος ἀδελφός σας. Γι' αὐτὸ νὰ πάῃ ἓνας ἀπὸ σᾶς νὰ φέρῃ καὶ τὸν ἄλλο ἀδελφὸ σας, οἱ δὲ ἄλλοι ὅλοι θὰ μείνετε ἐδῶ φυλακισμένοι».

Αὐτοὶ, ἅμα ἄκουσαν αὐτά, ἄρχισαν νὰ λέγουν μεταξὺ των στὴ γλώσσα των.

«Δίκαια παθαίνομε. Τιμωρούμεθα γιὰ τὸ κακὸ, ποὺ ἐκάμαμε στὸν ἀδελφὸ μας». Ὁ δὲ Ρουβὴμ εἶπε: «Ἐγὼ σᾶς εἶπα νὰ μὴ βλάψωμε τὸν ἀδελφὸ μας, ἀλλὰ δὲν μὲ ἀκούσα-

τε. Ἴδου τώρα μᾶς τιμοῦν ὁ Θεός». Ὁ Ἰωσήφ, ἅμα ἄκουσε αὐτά, ἐσυγχινήθηκε πολὺ, καὶ γιὰ νὰ μὴν τὸν ἰδοῦν, ἐπαράμέρισε καὶ ἔκλαυσε.

Ἔστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες εἶπε σ' αὐτούς.

«Ἐνας ἀπὸ σᾶς θὰ μείνῃ ἐδῶ, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ πάρετε σιτάρι καὶ νὰ γυρίσετε στὴν πατρίδα σας. Ὅταν δὲ ξανάλθετε, νὰ φέρετε καὶ τὸν μικρότερο ἀδελφὸ σας, καὶ τότε θὰ πιστεύσω, πὼς εἴσαστε καλοὶ ἄνθρωποι. Ἀμέσως διέταξε τοὺς ὑπηρέτας του νὰ γεμίσουν τὰ σακκιά των σιτάρι, καὶ σὲ κάθε σακκὶ νὰ βάλουν κρυφὰ καὶ τὰ χρήματα, ποὺ κάνει τὸ σιτάρι. Ἔτσι ἐπῆραν σιτάρι καὶ ἐγύρισαν στὴν πατρίδα των, καὶ μόνον ὁ Συμεὼν ἐκρατήθηκε στὴν Αἴγυπτο.

29) Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐρχονται πάλι στὴν Αἴγυπτο.

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐγύρισαν στὴν πατρίδα των καὶ εἶπαν στὸν πατέρα των ὅλα ὅσα συνέβησαν στὴν Αἴγυπτο. Ὁ πατέρας των ἐλυπήθη πολὺ καὶ εἶπε:

«Θὰ μείνω χωρὶς παιδιὰ. Τὸν Ἰωσήφ τὸν ἔφαγαν τὰ θηρία, τὸν Συμεὼν τὸν κρατοῦν στὴν Αἴγυπτο, τώρα δὲ θέλετε νὰ μοῦ πάρετε καὶ τὸν Βενιαμίν. Ὅχι, δὲ θὰ γείνη αὐτό.

Ἐπειτα ἀνοιξαν τὰ σακκιά, εὗρηκαν μέσα τὰ χρήματα καὶ ἐταράχθησαν πολὺ, ὁ δὲ πατέρας των εἶπε:

«Φυλάξτε τὰ χρήματα, καὶ ἅμα ξαναπαῖτε στὴν Αἴγυπτο, νὰ τὰ δώσετε στὸν ἄρχοντα, γιὰτὶ μπορεῖ νὰ ἔγινε λάθος».

Ἀμα ἔσωσαν τὸ σιτάρι, ὁ Ἰακώβ εἶπε στοὺς γιουὺς του νὰ πᾶνε πάλιν στὴν Αἴγυπτο ν' ἀγοράσουν σιτάρι, ἀλλ' αὐτοὶ εἶπαν:

«Δὲν πηγαίνομε χωρὶς τὸν Βενιαμὶν, γιατί θὰ πάθωμε μεγάλο κακό. Αὐτὸ μᾶς τὸ εἶπε καθαρά ὁ Ἄρχοντας».

Τότε ὁ Ἰακώβ ἀναγκάσθηκε νὰ στείλῃ καὶ τὸν Βενιαμὶν, ἀφοῦ ὁ Ἰούδας ὑποσχέθηκε, πὼς θὰ φυλάξῃ αὐτὸν καὶ θὰ τὸν φέρῃ ὑπίσω ἀβλαβῆ.

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἔφθασαν στὴν Αἴγυπτο καὶ ἔδωκαν τὰ χρήματα, πού εὔρηκαν στὰ σακκιά, ἀλλ' ὁ Ταμίας κατὰ διαταγὴ τοῦ Ἰωσήφ δὲν τὰ ἐδέχθηκε καὶ εἶπε:

«Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας ἔδωκε τὰ χρήματα στὰ σακκιά σας. Ἐπειτα ἐπαρουσιάσθηκαν στὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν. Ὁ δὲ Ἰωσήφ, ἅμα τοὺς εἶδε, ἐχάρηκε πολὺ καὶ τοὺς ἐρώτησε γιὰ τὴν γειὰ τῶν γονέων των. Στὸ ὁμομήτριο δὲ ἀδελφὸ τοῦ Βενιαμὶν εἶπε: «Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ τέκνον».

Ἐσυγχινήθη δὲ τόσο πολὺ καὶ ἐπῆγε σ' ἄλλο δωμάτιο καὶ ἔκλαυσε. Ἐπειτα διέταξε τοὺς ὑπηρέτες του νὰ ἐτοιμάσουν πλούσιο τραπέζι καὶ ἐκάθισε μαζί των καὶ ἔφαγε. Στὸ τραπέζι ἐτοποθέτησε τοὺς ἀδελφούς του κατὰ τὴ σειρά τῆς ἡλικίας τους καθένα, οἱ δὲ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποροῦσαν γι' αὐτό. Στὸ Βενιαμὶν δὲ διέταξε καὶ ἔδωκαν διπλῆ μερίδα φαγητοῦ.

30) Ὁ Ἰωσήφ φανερῶνεται στοὺς ἀδελφούς του.

Ἰστέρα ἀπὸ τὸ φαγητὸ ὁ Ἰωσήφ διέταξε τοὺς ὑπηρέτες του νὰ γεμίσουν τὰ σακκιά σιτᾶρι καὶ ὁ Ταμίας νὰ βάλλῃ κρυφὰ σὲ κάθε σακκὶ τὰ χρήματα, πού ἀξίζει τὸ σιτᾶρι κάθε σακκιοῦ, καὶ στὸ σακκὶ τοῦ Βενιαμὶν νὰ βάλλῃ κρυφὰ τὸ ἀσχημένιο ποτήρι του. Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἐφόρτωσαν τὰ σακκιά καὶ ἀνεχώρησαν. Μόλις ἔμεις ἀπομακρύνθηκαν ὀλίγο, ὁ Ἰωσήφ διέταξε τὸν Ταμία νὰ τρέξῃ καὶ νὰ τοὺς πιά-

ση, γιατί τάχα ἔκλεψαν τὸ ποτήρι τοῦ ἄρχοντα. Αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζαν τίποτα καὶ εἶπαν:

« Ἄν εἶναι ἀλήθεια αὐτό, τότε ἄς φονευθῆ ὁ κλέπτης, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄλλοι νὰ γείνωμε δούλοι τοῦ ἄρχοντα ».

Ἐπειτα ἔφαζαν τὰ σακκιά, καὶ τὸ ποτήρι εὔρεθηκε στὸ σακκὶ τοῦ Βενιαμίν. Αὐτοί, ἅμα εἶδαν τοῦτο, ἀπόρησαν, ἐξέσχισαν τὰ φορέματά των ἀπὸ τὴν λύπη των καὶ ἐγύρισαν κλαίοντας στὴν πόλη.

Ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἐμάλωσε γιὰ τὴν κακὴ πράξη των καὶ τέλος εἶπε:

« Αὐτός, ποὺ ἔκλεψε τὸ ποτήρι, θὰ μείνῃ ἐδῶ δούλος μου, ἐσεῖς δὲ οἱ ἄλλοι πάρετε τὸ σιτάρι καὶ πηγαίnete στὴν πατρίδα σας ».

Τότε ὁ Ἰούδας εἶπε:

« Κύριε, ὁ πατέρας μας δὲν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τὸν Βενιαμίν νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, καὶ ἐγὼ τοῦ ὑποσχέθηκα, πὼς θὰ φροντίσω μὲ πᾶσα θυσία νὰ τὸν παραδώσω στὴν ἀγκαλιά του. Τώρα, σὲ παρακαλῶ πολὺ, κράτησε ἐμένα δούλο σου καὶ ἄφησε τὸν Βενιαμίν νὰ πάῃ στὴν πατρίδα μας, γιατί ὁ γέρος πατέρας μας θὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴ λύπη του, ἅμα τὸν χάσῃ.

Ὁ Ἰωσήφ, δὲν ἠμπόρεσε πιά νὰ κρατηθῆ ἀπὸ τὴν συγκίνηση, διέταξε νὰ φύγουν ἀπ' ἐκεῖ ὅλοι οἱ ξένοι, καὶ ἀφοῦ ἔμεινε μόνος μὲ τοὺς ἀδελφούς του, ἄρχισε νὰ κλαίῃ, νὰ φιλῆ αὐτοὺς καὶ νὰ λέγῃ.

« Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀδελφός σας Ἰωσήφ, ἀλλὰ μὴ φοβεῖσθε. Δὲν σᾶς μισῶ γιὰ ὅσα μοῦ ἐκάματε, τὸναντίον θὰ σᾶς ἀγαπῶ καὶ θὰ σᾶς περιποιῶμαι. Τώρα πηγαίnete ὅλοι στὴν πατρίδα μας καὶ εἰπέτε στὸν πατέρα μας πὼς ζῶ καὶ εἶμαι ἄρχοντας τῆς Αἰγύπτου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀφορία θὰ ἐξακολου-

θήση πέντε χρόνια ακόμη, νὰ ἔλθετε ὅλοι ἐδῶ μὲ τίς οἰκογενεῖές σας καὶ τὰ ζῶα σας νὰ μείνετε μαζί μου καὶ δὲν θὰ σᾶς λείψῃ τίποτε. Ἐπειτα τοὺς ἔδωκε πολλὰ δῶρα καὶ τροφὲς γιὰ τὸ δρόμο. Ὁ δὲ βασιλιάς, ἅμα ἔμαθε ὅλα αὐτά, ἐχάρηκε πολὺ, καὶ ἔστειλε βασιλικὲς ἄμαξες, νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰακώβ μὲ τοὺς δικούς του στὴν Αἴγυπτο.

31) Ὁ Ἰακώβ ἔρχεται στὴν Αἴγυπτο.

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰακώβ ἐγύρισαν στὴν πατρίδα των καὶ διηγήθησαν ὅλα στὸν πατέρα των, ἀλλ' αὐτὸς δὲν τὰ ἐπίστευτε. Ὅταν ὅμως εἶδε τίς βασιλικὲς ἄμαξες καὶ τὰ δῶρα, ἐπίστευσε καὶ εἶπε μὲ χαρά.

«Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, ποὺ ἐφύλαξες τὸ ἀγαπητό μου παιδί καὶ τὸ ἐβοήθησες νὰ γίνῃ μεγάλος ἄρχοντας τῆς Αἰγύπτου, ἐνῶ ἐγὼ τὸ ἔκλαιον καὶ τὸ ἐθεωροῦσα πεθαμένο. Θὰ πάω νὰ τὸ ἰδῶ προτοῦ πεθάνω».

Αὐτὰ εἶπε ὁ γέρο Ἰακώβ καὶ ἐπρόσφερε λαμπρὴ θυσία στὸ Θεό. Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ εἶπε νὰ πάῃ στὴν Αἴγυπτο, καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε, πὼς θὰ εἶναι πάντοτε μαζί του, καὶ θὰ τὸν φέρῃ πάλι στὴν πατρίδα του.

Ὁ Ἰακώβ ἐπῆρε τοὺς 75 ἀνθρώπους του, ὅλα τὰ ζῶα του καὶ ἐπῆγε στὴν Αἴγυπτο. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐξῆλθε, τὸν προϋπάντησε καὶ ἔπεσε στὴν ἀγκυαλιά του χύσας πολλὰ δάκρυα χαρᾶς. Ὁ Ἰακώβ τὸν ἔσφιξε στὴν ἀγκυαλιά του καὶ εἶπε:

«Τώρα Θεέ μου, θὰ πεθάνω εὐχαριστημένος».

Ὁ Ἰωσήφ κατὰ διαταγὴ τοῦ βασιλιᾶ ἔδωκε στὸν πατέρα του καὶ στοὺς ἀδελφούς του τὴν εὐφορὴ γῆ Γεσέμ νὰ κατοικήσουνε, ὅπου ἦταν λιβάδια μὲ ἄφθονο χορτάρι καὶ νερό, καὶ ἐφρόντιζε νὰ ἔχουν ἄφθονα ἀγαθά.

32) Ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰωσήφ πεθαίνουν

Ὁ Ἰακώβ ἔζησε στὴν Αἴγυπτο 17 χρόνια. Ὅταν δὲ ἔννοιωσε, πὼς θὰ πεθάνῃ, ἐκάλεσε τοὺς δυὸ γιουὺς τοῦ Ἰωσήφ, τὸν Εὐφραῖμ καὶ τὸν Μανασῆ καὶ τοὺς εὐλόγησε.

Ἐπειτα εἶπε στὸν Ἰωσήφ:

«Ἐγὼ τώρα πεθαίνω. Ὁ Θεὸς μου θὰ εἶναι πάντοτε μεσὰς καὶ θὰ μεσὰς φέρῃ πάλι στὴν πατρίδα μας, τὴ Χαναάν. Ἐπειτα ἐκάλεσε τοὺς ἄλλους γιουὺς του καὶ τοὺς εὐλόγησε. Ἰδιαιτέρως στὸν Ἰούδα εἶπε, πὼς δὲν θὰ λείψῃ ἄρχοντας ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ Μεσσίας. (ἐπροφήτευστε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον).

Μετὰ τὴν εὐλογία εἶπε νὰ τὸν θάψουν στὴ γῆ Χαναάν, στὸν οἰκογενειακὸ τάφο (στὸ σπήλαιον) καὶ ἐπέθανε σὲ ἡλικία 147 χρονῶν.

Ὁ Ἰωσήφ ἐπῆρε ἄδεια ἀπὸ τὸ βασιλιά, ἐπῆγε μετὰ τοὺς ἀδελφούς του στὴ γῆ Χαναάν καὶ ἔθαψε τὸν πατέρα του σύμφωνα μετὰ τὴν παραγγελία του.

Ὁ Ἰωσήφ ἐγύρισε μετὰ τοὺς ἀδελφούς του στὴν Αἴγυπτο καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ τοὺς ἀγαπᾷ, νὰ τοὺς βοηθῆ καὶ νὰ τοὺς προστατεύῃ.

Ὅταν δὲ ἔγινε 110 χρονῶν καὶ ἔννοιωσε τὸ θάνατό του, ἐσυμβούλευσε τοὺς ἀδελφούς του νὰ μένουν πιστοὶ στὸ Θεὸ τῶν πατέρων των, καὶ ὁ Θεὸς θὰ τοὺς φέρῃ πάλι στὴν πατρίδα των. Τοὺς εἶπε δέ, ὅταν θὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα των νὰ πάρουν μαζί των καὶ τὰ κόκκαλά του καὶ νὰ τὰ θάψουν στὸν οἰκογενειακὸ τάφο (στὸ σπήλαιον).

33) Τυραννία τῶν Ἰσραηλιτῶν στὴν Αἴγυπτο. Ὁ Μωϋσῆς.

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἰωσήφ, ἐπέθανε καὶ ὁ βασιλιάς

Φαραώ, πού για χάρη τοῦ Ἰωσήφ ἐπροστάτευε τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ (Ἰσραηλίτες). Οἱ Ἰσραηλίτες ἔχοντες τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὀλοένα ἐπληθύνοντο, ὁ δὲ νέος βασιλιάς ἐφοβήθηκε αὐτὴ τὴν αὔξησι καὶ ἤθελε νὰ τοὺς ὀλιγοστεύσῃ. Γι' αὐτὸ ἄρχισε νὰ τοὺς βάζῃ σὲ βαρειὰς ἐργασίας καὶ ἔβαλε σκληροὺς ἐπιστάτες νὰ τοὺς βασανίζουν. Οἱ Ἰσραηλίτες ὅμως καὶ μὲ ὅλες τὶς σκληρὰς τιμωρίες πάλιν ὀλοένα ἐπληθύνοντο.

Τότε ὁ βασιλιάς διέταξε τὶς μαῖες νὰ πνίγωσι τὰ ἀρσενικὰ παιδάκια μόλις γεννιῶνται. Οἱ μαῖες ὅμως ἐφοβοῦντο τὸ Θεό, καὶ δὲν ἔκαμναν αὐτὸ τὸ κακό. Ὁ βασιλιάς, ἀφοῦ δὲν ἐπέτυχε τὸ σκοπὸ του μὲ τὶς μαῖες, διέταξε, κάθε ἀρσενικὸ παιδί, ἅμα γεννιέται νὰ τὸ πετοῦν στὸν ποταμὸ Νείλο, ἄλλως οἱ γονεῖς του θὰ τιμωροῦνται μὲ θάνατο.

Μιὰ ἡμέρα ἡ Ἰωχαβὲλ ἀπὸ τὴ φυλὴ τοῦ Λευὶ ἐγέννησε ἓνα ὠραῖο παιδάκι, καὶ τὸ διετήρησε κρυφὰ τρεῖς μῆνες. Κατόπιν, ἐπειδὴ δὲν ἤμποροῦσε νὰ τὸ κρύψῃ περισσότερο καιρό, ἔκαμε ἓνα μικρὸ κασσονάκι, τὸ ἄλειψε μὲ πίσσα, ἔβαλε μέσα τὸ παιδάκι καὶ τὸ ἐπῆγε στὴν ἄκρῃ τοῦ ποταμοῦ. Ἐβαλε δὲ τὴν ἀδελφὴ της νὰ παρατηρῇ ἀπὸ μακρὰ τί θὰ ἀπογίνη αὐτό.

Ἦστερα ἀπ' ὀλίγη ὥρα ἐπῆγε σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ ἡ κόρη τοῦ Βασιλιᾶ μὲ τὶς δοῦλες της νὰ λουσθῇ. Αὐτὴ εἶδε τὸ ὠραῖο παιδάκι, ἐκατάλαβε, πὼς εἶναι παιδί Ἰσραηλιτίδας τὸ ἐλυπήθηκε καὶ διέταξε μίαν δοῦλαν της νὰ τὸ πάρῃ. Τότε ἡ ἀδελφὴ του παρουσιάσθηκε στὴ βασιλοπούλα καὶ τὴν ἐρώτησε, ἂν θέλῃ καμμιά παραμάνη νὰ βυζαίνῃ τὸ παιδάκι. Ναί, εἶπε ἡ βασιλοπούλα, θέλω. Ἄν ξέρῃς καμμιά φέρε την. Ἀμέσως ἐπῆγε καὶ ἔφερε τὴν ἴδια μητέρα τοῦ παιδιοῦ, καὶ ἀνέλαβε νὰ βυζαίνῃ τὸ παιδάκι μὲ μισθό. Ἐπτι ἐσώθηκε αὐτὸ τὸ παιδάκι. Ὅταν δὲ ἐ-

μεγάλωσε, ἡ βασιλοπούλα τὸ υἱοθέτησε καὶ τὸ ὄνόμασε Μωϋσῆ (Ἵδατόσωστο).

34) Ὁ Μωϋσῆς στὴ γῆ Μαδιάμ.

Ὁ Μωϋσῆς, ἅμα ἐμεγάλωσε καὶ ἔμαθε, πὼς ἦτο Ἰσραηλίτης ἐλυπεῖτο πολὺ γιὰ τὴν τυραννία καὶ τὰ βάσανα τῶν ὁμοεικῶν του. Μιὰ ἡμέρα εἶδε ἓνα Αἰγύπτιο νὰ δέρνει ἓνα ἔβραιο, ἐθύμωσε πολὺ καὶ τὸν ἐσκότωσε. Ἐπειδὴ δὲ ἐφοβήθηκε μήπως τὸν τιμωρήσῃ ὁ βασιλιάς, ἔφυγε καὶ ἐπῆγε στὴ γῆ Μαδιάμ. Ἐκεῖ ὁ ἱερέας Ἰσθὺρ τὸν ἐπῆρε νὰ βόσκει τὰ πρόβατά του καὶ κατόπιν τὸν ἔκαμε γαμβρό του στὴ θυγατέρα τοῦ Σεφώρα.

Μιὰ ἡμέρα, πού ἔβοσκε τὰ πρόβατα κοντὰ στὸ ὄρος Χωρήβ εἶδε ἓνα βάτο νὰ βγάνῃ φλόγες ἀλλὰ δὲν ἐκαίει. Ἐπλησίασε νὰ ἰδῆ τί συμβαίνει καὶ ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴ βάτο καὶ νὰ λέγῃ.

«Βγάλε τὰ ὑποδήματά σου ἀπὸ τὰ πόδια σου, γιατί τόπος τοῦτος εἶναι ἅγιος. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Εἶδα τὰ δυστυχήματά τοῦ λαοῦ μου στὴν Αἴγυπτο καὶ κατέβηκα νὰ ἐλευθερώσω αὐτὸν ἀπὸ τὰ βάσανα, πού ὑποφέρει, καὶ νὰ τὸν φέρω πάλιν στὴ γῆ Χαναάν. Πήγαινε στὴν Αἴγυπτο καὶ πῆς στὸ βασιλιά, Φαραώ, νὰ ἀφήσῃ τὸ λαὸ μου νὰ πάῃ στὴν πατρίδα του, καὶ ἐσὺ νὰ τὸν ὀδηγήσῃς στὴ γῆ Χαναάν.

Ὁ Μωϋσῆς, ἅμα ἄκουσε αὐτά, εἶπε:

«Κύριε, δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ κατορθώσω αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργον».

Τότε ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε:

«Θὰ σοῦ δώσω ἐγὼ δύναμη νὰ κάμῃς θαύματα γιὰ νὰ πιστεῦσῃ. Καὶ ἀμέσως τὸ ραβδί του τὸ ἔκαμε φίδι καὶ πῆ

λιν τὸ ἔκαμε ραβδί, τὸ δὲ χέρι του τὸ ἔκαμε λεπρὸ καὶ ἀμέσως τὸ ἐγιάτρευσε. Ἐπειτα τοῦ εἶπε:

«Ἄν αὐτὰ δὲν πείσουν τὸ βασιλιά νὰ ἀφήσῃ τὸ λαό μου νὰ φύγῃ ἀπὸ τῆ χώρα του, καὶ πῶς ἐγὼ σὲ ἔστειλα, τότε πάρε νερὸ ἀπὸ τὸν ποταμὸ, χύσε το στὴν ξηρά, καὶ ἀμέσως αὐτὸ θὰ γίνῃ αἷμα. Ἐπειδὴ δὲ εἶσαι βραδύγλωσσος, λάβε γιὰ βοηθὸ σου τὸν ἀδελφὸ σου Ἀαρών».

35) Οἱ Ἰσραηλίτες ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο.

Ὁ Μωϋσῆς ἐπῆγε στὴν Αἴγυπτο, ἐπῆρε τὸν ἀδελφὸ του Ἀαρών, παρουσιάσθηκε στὸ βασιλιά καὶ εἶπε:

«Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σὲ διατάζει νὰ ἀφήσῃς τὸ λαό του νὰ φύγῃ ἀπὸ τῆ χώρα σου».

Ὁ βασιλιάς, ἅμα ἄκουσε αὐτὰ, ὠργίσθη καὶ εἶπε.

«Δὲ γνωρίζω κανένα κύριο νὰ μὲ διατάξῃ. Πηγαίnete νὰ ἐργασθῆτε, καὶ μὴ ἐμποδίζετε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰς ἐργασίαις των».

Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε ἐνώπιον τοῦ βασιλιά τὰ διαταχθέντα θαύματα, ἀλλ' ὁ βασιλιάς δὲν ἀφῆκε τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ ἀναχωρήσουν. Καὶ μάλιστα τοὺς ἐβασάνιζε μὲ βαρύτερα καὶ σκληρότερα ἔργα. Τότε ὁ Θεὸς ὠργίσθη καὶ ἔστειλε γιὰ τιμωρία αὐτοῦ καὶ τῶν Αἰγυπτίων δέκα φοβερὰς πληγὰς.

1) Τὰ νερὰ τὰ μετέβαλε εἰς αἷμα. 2) Ἐσχέπασε τὸν τόπο ὅλον μὲ βατράχους. 3) Ἐγέμισε τὴ χώρα μὲ σκνίπες. 4) Ἐγέμισε τὴ χώρα μὲ κννομῦγες, ποὺ ἐδάγκωναν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα. 5) Ἐστειλε φοβερὴ ἀρρώστια στὰ ζῶα καὶ ἐφοροῦσαν. 6) Ἐστειλε φοβερὴ ἀρρώστια στοὺς Αἰγυπτίους καὶ ἐγέμισαν τὰ σώματά των μὲ πληγὰς. 7) Ἐβριξε χαλαζὶ καὶ κατέστρεψε ὅλα τὰ σπαρτά. 8)

Ἐστειλε ἀκρίδες καὶ ἔφαγαν τὰ φυτά, ποὺ ἔμειναν ἀπὸ τὴν χαλάζι. 9) ἔστειλε πυκνὸ σκοτάδι καὶ 10) ἔστειλε θάνατον εἰς ὅλα τὰ πρωτότοκα παιδιά τῶν Αἰγυπτίων. Πρὸ τοῦ ἔμμεως ἔλθῃ ἡ τελευταία πληγὴ, ὁ Μωϋσῆς κατὰ διαταγὰς τοῦ Θεοῦ, παράγγειλε τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ σφάζῃ καὶ τὴν οἰκογένεια ἕνα πρόβατον ἑνὸς χρόνου καὶ νὰ χρίσουν τὴν πόρτας τῶν σπιτιῶν μὲ τὸ αἷμα, γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ σφάζῃ τὰ παιδιά τῶν Αἰγυπτίων, τὸ δὲ πρόβατον νὰ τὸ φάγουν ψιττὸ μὲ ψωμὶ ἄζυμο, καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀναχωρήσουν.

Ὁ βασιλεὺς ἐτρόμαξε ἀπὸ τὴν φοβερὴ αὐτὴ πληγὴ, γιὰτι κάθε οἰκογένεια τῶν Αἰγυπτίων εἶχε στὸ σπίτι τὴν πόρταν καὶ ἕνα νεκρό.

Γι' αὐτὸ τὴν ἴδια νύχταν ἐκάλεσε τὸ Μωϋσῆ καὶ τὸν Ἄαρὸν καὶ εἶπε:

Φύγετε ἀπὸ τὴ χώρα μου μὲ ὅλα τὰ ζῶα σας καὶ τὰ πρᾶγματά σας, καὶ πηγαίνατε, ὅπου θέλετε νὰ λατρεύσετε τὸ Θεὸ σας, εὐλογήσατε δὲ καὶ ἐμέ.

Αὐτὸ εἶναι τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ποὺ γιορτάζουσι ἀπὸ τότε γιὰ ἐνθύμησιν τῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

36) Οἱ Ἰσραηλίτες περνοῦν τὴν ἐρυθρὰ θάλασσαν.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα οἱ Ἰσραηλίτες ἐπῆραν ὅλα τὰ πρᾶγματά των καὶ τὰ κόκκαλα τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀροῦ ἔμειναν σ' αὐτὴ 430 χρόνια. Ἦσαν οἱ ἀναχωρήσαντες 600 χιλιάδες ἄνδρες ἐκτὸς τῶν γερότων, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν, καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν ἐρυθρὰ θάλασσαν. Τοὺς ὠδηγοῦσε δὲ ὁ Θεός, τὴν μὲν ἡμέραν μὲ μία στήλη νεφέλης, τὴν δὲ νύχταν μὲ μία στήλη πυρός.

Ὁ Φαραὼ μετενόησε, πὺς τοὺς ἀφῆκε καὶ ἔφυγαν, καὶ ἀμέσως μὲ τὸ στρατό του ἔτρεξε νὰ τοὺς φέρῃ ὀπίσω. Τοὺς ἔφθασε δὲ ὁ Φαραὼ, ὅταν αὐτοὶ ἦταν κοντὰ στὴν ἐρυθρὰ θάλασσα.

Οἱ Ἰσραηλῖτες ἅμα εἶδαν τὸ Φαραὼ καὶ τὸ στρατό του ἐφοβήθησαν πολὺ, ὁ δὲ Μωϋσῆς κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἀπλωσε τὸ χέρι του ἐπάνω στὰ νερὰ τῆς θάλασσας, ἐχώρισεν αὐτὰ πρὸς τὸ ἓνα μέρος καὶ πρὸς τὸ ἄλλο, καὶ ἐπέρασαν οἱ Ἰσραηλῖτες χωρὶς νὰ βραχοῦν τὰ πόδια των.

Ὁ δὲ Φαραὼ, ἅμα εἶδε, πὺς ἐσχηματίσθηκε δρόμος στὴ θάλασσα, ὤρμησε μὲ τὸ στρατό του νὰ περάσῃ. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο στὴ μέση τοῦ δρόμου, ὁ Μωϋσῆς ἀπλωσε πάλι τὸ χέρι του καὶ τὰ νερὰ ἤλθαν πάλι στὴ θέση των καὶ ἐπνίγηκε καὶ ὁ Φαραὼ καὶ ὅλος ὁ στρατός του.

Τοῦτο, ἅμα εἶδαν οἱ Ἰσραηλῖτες, εὐχαρίστησαν καὶ ἐδόξασαν τὸ Θεό, γιατί τοὺς ἔσωσε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Αἰγυπτίων.

37) Διαμονὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Οἱ Ἰσραηλῖτες προχωροῦντες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μωϋσῆ ἔφθασαν στὴν ἔρημο Σοῦρ καὶ κατόπιν στὴ Μερράν, ἣτοι εὐοῆκαν νερὸ πικρὸ. Ὁ Θεὸς ὅμως ἔδειξε στὸ Μωϋσῆ ἓνα ξύλο, τὸ ὁποῖον ἔρριξε στὴν πηγὴ καὶ τὸ νερὸ ἔγινε γλυκό.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ τροφές των ἐσώθησαν, οἱ Ἰσραηλῖτες ἄρχισαν νὰ γογγύζουν, ὁ δὲ Θεὸς ἔστειλε σ' αὐτοὺς τὴν μὲν ἡμέρα πολλὰ ὀρτύκια γιὰ κρέας, τὴν δὲ πρωτὴ ἔρριχνε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἓνα εἶδος ψωμιοῦ, τὸ μάννα. Ἐρριχνε δὲ τὸ μάννα κάθε πρωτὴ ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου. Γιὰ νὰ ἔχουν δὲ νὰ φάνε καὶ τὸ Σάββατο, ἐμάζευαν πρὸς πολὺ τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωτὶ. Φορέματα δὲν ἐχρειάσθησαν, γιατί καθ' ἕλα τὰ

40 χρόνια, πού ἐπέρασαν στὴν ἔρημο, τὰ φορέματά των δὲν ἐγάλασαν.

Ὅταν ἔφθασαν στὴ Ραφιδεὶν τοὺς ἐπετέθησαν οἱ Ἀμαληκίτες, ὁ δὲ Μωϋσῆς διέταξε τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ νὰ διαλέξῃ γενναίους ἀνδρας καὶ νὰ πολεμήσῃ· αὐτὸς δὲ μὲ τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Ὠρ, ἀνέβηκαν στὸ ἐκεῖ ὄρος καὶ ὕψωσε τὸ ραβδί του καὶ τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανό. Καὶ ὅσο μὲν εἶχε ὕψωμένα τὰ χέρια του, ἐνικοῦσαν οἱ Ἰσραηλῖτες, ἀμα δὲ τὰ κατέβαζε, ἐνικοῦσαν οἱ Ἀμαληκίτες. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μωϋσῆς δὲν ἠμποροῦσε πολὺ ὥρα νὰ κρατῇ ὑψηλὰ τὰ χέρια του, τὸν ἐκάθισαν ἐπάνω σὲ μιὰ πέτρα καὶ τὰ χέρια του τὰ ἐκρατοῦσαν ὕψωμένα ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ὠρ, ὥσπου οἱ Ἰσραηλῖτες ἐνίκησαν τοὺς Ἀμαληκίτες καὶ ἐφόνευσαν αὐτοὺς.

38) Νομοθεσία.

Ἵστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες οἱ Ἰσραηλῖτες ἔφθασαν στὸ ὄρος Σινᾶ. Ἐκεῖ ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆ στὴν κορυφὴ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ εἶπε:

«Κατέβα καὶ εἶπέ στους Ἰσραηλῖτες, πῶς, ἂν ὑπακούουν στὸ Θεὸ καὶ κάμνουν ὅσα τοὺς διατάσσει, θὰ εἶναι ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἅγιος.»

Ὁ λαὸς ὑποσχέθηκε, πῶς θὰ ὑπακούσῃ καὶ θὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ Μωϋσῆς τοὺς διέταξε τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρες καὶ τρεῖς νύχτες νὰ νηστεύσουν καὶ νὰ καθαραιοῦν.

Τὴν τρίτη ἡμέρα ἓνα πυκνὸ σύννεφο ἐσκέπασε τὴν κορυφὴ τοῦ ὄρους καὶ ἔγιναν βροντὲς καὶ ἀστραπές. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔφερε τὸ λαὸ στὸ ρίζωμα τοῦ ὄρους, καὶ τοὺς εἶπε νὰ μὴ ἐγγίσῃ κανένας μὲ τὸ χέρι του ἢ μὲ τὸ πόδι του τὸ ὄρος, γιατί ἀμέσως θὰ πεθάνῃ. Αὐτὸς δὲ ἀνέβηκε στὸ ὄρος, ὅπου ἔμεινε 40 ἡμέρες καὶ 40 νύχτες, καὶ ἐπῆρε ἀπὸ τὸ

Θεὸ τις δέκα ἐντολὰς γραμμένες σὲ δυὸ λίθινες πλάκες. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μωϋσῆς ἄργησε νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ λαὸς ἐνόμισε, πὼς ἐφονεύθη ἀπὸ τὴν ἀστραπὴν καὶ ἀνάγκασε τὸν Ἄαρὼν νὰ κατασκευάσῃ Θεὸ γιὰ νὰ λατρεύσουν. Ὁ Ἄαρὼν ἐπῆρε ἔλα τὰ χρυσὰ κοσμήματα τῶν γυναικῶν τὰ ἔλυωτε καὶ ἔκαμε ἓνα χρυσὸ μοσχάρι, ὃ δὲ λαὸς τοῦ ἐπρόσφερε θυσίαι καὶ ἐπανηγύριζε. Τοῦτο τὸ εἶπε ὁ Θεὸς στὸ Μωϋσῆ, ὃ δὲ Μωϋσῆς ὠργίσθηκε, κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, ἔσπασε τὴν δυὸ πλάκες, ἐπῆρε τὸ μοσχάρι, τὸ ἔκαμε σκόνη, τὴν ἀνακάτεψε μὲ νερό, τὴν ἔδωκε καὶ ἔπινε ὅλος ὁ λαὸς γιὰ νὰ τὴν συχαθῆ καὶ ἐφόνευτε τοὺς πρωιταιτίους. Ὁ λαὸς ἀμέσως μετενόησε, ὃ δὲ Μωϋσῆς παρακάλεσε τὸ Θεὸ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ, καὶ τοὺς ἐσυγχώρησε. Ἐπειτα ἀνέβηκε πάλι στὸ ὄρος, ἔγραψε πάλι τὴν ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ σὲ δυὸ πλάκες, καὶ ὁ λαὸς ὑποσχέθηκε νὰ φυλάγῃ αὐτές.

Οἱ δέκα ἐντολὰς (παραγγελίες) τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, πού σὲ ἔσωσα ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Αἰγυπτίων, δὲν εἶναι ἄλλοι Θεοὶ ἐκτὸς ἐμοῦ.

2) Νὰ μὴ κάμῃς εἰδωλα, οὔτε νὰ προσκυνήσῃς, οὔτε νὰ λατρεύσῃς αὐτά.

3) Νὰ μὴ ἀναφέρῃς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου γιὰ μάτια πράγματα.

4) Ἐξῆ ἡμέρες νὰ ἐργάζεσαι, τὴν δὲ ἑβδόμη ἡμέραν νὰ ἀναπαύεσαι καὶ νὰ προσεύχεσαι στὸ Θεό.

5) Νὰ τιμᾷς τοὺς γονεῖς σου, ἐὰν θέλῃς νὰ ζήσῃς πολλὰ χρόνια εὐτυχῆς.

6) Νὰ μὴ φονεύσῃς.

7) Νὰ μὴ ἀτιμάσῃς κανένα.

8) Νὰ μὴ κλέψῃς τὰ πράγματα κανενός.

9) Νὰ μὴ εἰπῇς ποτὲ ψέματα.

10) Νά μὴ ἐπιθυμήσης τὰ πράγματα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

39) Ποῦ ἔβαλαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε ἓνα ὠραῖο κιβώτιο, ἔβαλε μέσα τίς δυὸ πλάκες καὶ τὸ ὠνόμασε «κιβωτὸ τῆς διαθήκης». Ἐπειτα ἔκαμε ἓνα μικρὸ κινητὸ ναό, καὶ τὸν ὠνόμασε «σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου». Ἔθεσε μέσα τὴν κιβωτόν, καὶ ἔκαμε μία ἐπτάρρωτο χρυσῆ λυχνία. Μετὰ ἐχειροτόνησε μεγάλο ἀρχιερέα τὸν Ἀαρὼν καὶ ὥρισε νὰ γίνονται ἱερεῖς ἀπὸ τῆ γενεᾶ αὐτοῦ.

Κατόπιν ἐκανόνισε τίς γιορτές. Πρώτη γιορτὴ ἦτο τὸ Σάββατο κάθε ἐβδομάδας, γιατί ὁ Θεὸς σὲ ἕξ ἡμέρες ἔκαμε ὅλον τὸν κόσμον τὴν δὲ ἐβδόμη ἔπαυσε τὴν ἐργασία καὶ εὐλόγησε αὐτὴν καὶ τὰ ἔργα του.

Δεύτερη γιορτὴ ὥρισε τὴν πρώτην κάθε μῆνα νὰ τὴν γιορτάζουν μὲ θυσίαις. Τρίτη γιορτὴ ὥρισε τὸ Πάσχα γιὰ ἐνθύμηση, πού ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Τέταρτη γιορτὴ ὥρισε τὴν Πεντηκοστὴν (πενήντα ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα), γιὰ ἐνθύμηση τῆς νομοθεσίας, καὶ Πέμπτη γιορτὴ ὥρισε τὴ Σκηνοπηγίαν γιὰ ἐνθύμηση τῆς παραμονῆς τῶν στῆν ἔρημο στὶς σκηνές.

40) Οἱ Ἰσραηλίτες κοντὰ στὴ Χαναάν.

Οἱ Ἰσραηλίτες μετὰ ἓνα χρόνον ἀπὸ τὸ ὄρος Σινᾶ χωροῦντες ἔφθασαν στὰ σύνορα τῆς Χαναάν. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔστειλε δώδεκα ἄνδρες (ἓνα ἀπὸ κάθε φυλῆ) νὰ ἴδωσι τὴ χώρα. Αὐτοὶ ἐπῆγαν, εἶδαν τὴ χώρα, ἐγύρισαν ὀπίσω καὶ εἶπαν, πὼς ἡ χώρα εἶναι πολὺ καλὴ καὶ πολὺ εὐφορῆ.

καὶ γιὰ ἀπόδειξη ἔφεραν ἓνα σταφύλι, πὺ μόλις μποροῦσαν νὰ τὸ σηκώσουν δυὸ ἄνδρες. Εἶπαν δὲ, πὺς ὁ λαὸς πὺ κα- τοικεῖ τῆ χώρα, εἶναι πολὺ δυνατὸς, οἱ πόλεις ἔχουν καλὰ φρούρια καὶ δύσκολα θὰ κυριευθοῦν.

Αὐτὰ τὰ εἶπαν οἱ δέκα ἄνδρες καὶ ἐτρόμαξαν τὸ λαό. Ὁ Ἰησοῦς ἔμωις τοῦ Ναυῆ καὶ ὁ Χάβελ ἔδωκαν θάρρος στὸ λαό, ἀλλ' ὁ λαὸς δὲν τοὺς ἐπίστευσε. Ἄρχισαν λοιπὸν νὰ γογγύζουν κατὰ τοῦ Μωϋσῆ, καὶ ἐζητοῦσαν ἀρχηγὸ νὰ τοὺς φέρῃ πάλι στὴν Αἴγυπτο.

Τότε ὁ Θεὸς ὠργίσθηκε γιὰ τὴν ἀπιστία των καὶ ἀπο- φάσισε νὰ τοὺς καταστρέψῃ, ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς τὸν παρακά- λησε νὰ τοὺς συγχωρήσῃ. Ὁ Θεὸς τοὺς ἐσυγχώρησε, ἀλλὰ τοὺς ἐδίκασε νὰ μείνουν στὴν ἔρημο 40 χρόνια, νὰ πεθά- νουν ὅλοι, ὅσοι εἶναι ἄνω τῶν εἴκοσι χρονῶν, καὶ μόνον οἱ νέοι Ἰσραηλῖται μὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ καὶ τὸν Χάβελ νὰ μπόυνε μέσα στὴ Χαναάν.

41) Ὁ Μωϋσῆς πεθαίνει.

Ἀφοῦ οἱ Ἰσραηλῖτες ἐπλανήθησαν 40 χρόνια στὴν ἔ- ρημο καὶ ἐπέθαναν ὅλοι ὅσοι ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἔφθασαν οἱ νέοι Ἰσραηλῖτες πάλι στὰ σύνορα τῆς Χαναάν. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐκάλεσε τὸ λαὸ καὶ εἶπε, πὺς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ πεθάνῃ καὶ αὐτός, χωρὶς νὰ μπῆ στὴ Χα- ναάν. Ἐπειτα τοὺς ἐνθύμησε ὅλα τὰ καλὰ ὅσα ἔκαμε σ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς καὶ τοὺς ἐσυμβούλευσε νὰ μένουν πιστοὶ στὸ Θεό, καὶ νὰ φυλάττουν τὶς εὐχές του, ἂν θέλουν νὰ ἔχουν τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς. Ἐπειτα διώρισε κατὰ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ διάδοχόν του τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ἀνέβηκε στὸ ὄρος Ναβαῦ, εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὴν Χαναάν καὶ ἐπέθανε σὲ ἡλικία 120 χρονῶν.

Οἱ Ἰσραηλίτες ἐπένησαν καὶ ἔκλαυσαν αὐτὸν τριάντα ἡμέρες.

42) Οἱ Ἰσραηλίτες κυριεύουσι τὴν Χαναάν.

Οἱ Ἰσραηλίτες ἔχοντας ἀρχηγὸν τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἐπέρασαν τὸν Ἰορδάνη ποταμὸν, χωρὶς νὰ βραχοῦν τὰ πόδια των, καθὼς ἐπέρασαν καὶ τὴν ἐρυθρὰ θάλασσα, ἔφθασαν στὴν πόλιν Ἰεριχώ, καὶ τὴν ἐπολιορκήσαν ἐπὶ ἕξ ἡμέρες.

Τὴν ἕβδομη ἡμέρα ἐνῶ περιέφεραν τὴν κιβωτὸν γύρω, στὸ φρούριον τῆς πόλης καὶ ἐμπρὸς ἐπήγαιναν ἑπτὰ ἱερεῖς μὲ σάλπιγγες, τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἔπεσαν καὶ οἱ Ἰσραηλίτες ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, τοὺς δὲ κατοίκους τοὺς ἐφόνησαν, ἐκτὸς τῆς Ραάβ, ποὺ ἐφιλοξένησε τοὺς δύο ἄνδρες, ποὺ εἶχε στείλῃ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ γιὰ νὰ κατασκοπεύσουν τὴν πόλιν.

Κατόπιν ἐκυρίευσαν καὶ τὶς ἄλλες πόλεις τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης καὶ ἐμοίρασαν ἕλην τὴν γῆν Χαναάν μὲ κληροστίς ἐνδέκα φυλῆς τοῦ Ἰσραήλ. Μιὰ δὲ φυλὴ, ἡ φυλὴ τοῦ Λευὶ δὲν ἔλαβε μερίδιον, γιὰτὶ ἀπ' αὐτῆς ἐγίνοντο οἱ ἱερεῖς. Οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς αὐτῆς διεσπάρησαν ἐν 48 πόλεις μεταξὺ τῶν ἄλλων φυλῶν καὶ ἐλάβαιναν φόρον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἄλλων φυλῶν γιὰ νὰ ζοῦν.

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ἅμα ἐγήρασε καὶ ἐννοίωσε τὸ θάνατόν του, ἐκάλεσε τοὺς Ἰσραηλίτες, ἐνθύμησε σ' αὐτοὺς τὰ καλά, ποὺ ὁ Θεὸς τοὺς ἔκαμε, καὶ τοὺς ἐσυμβούλευσε νὰ εἶναι πιστοί, ἂν θέλουν νὰ ἔχουν τὴν εὐλογία του καὶ τὴν προστασίαν του. Ἐπέθανε δὲ ἐν ἡλικίᾳ 110 ἡμερῶν.

43) Ἱστορία τοῦ Ἰώβ.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἐζοῦσε στὴν χώρα Αὐσίτι

δα ἕνας ἄνθρωπος πολὺ εὐσεβῆς καὶ δίκαιος, ὁ Ἰώβ. Αὐτὸς εἶχε πολλὰ πλούτη, ἑπτὰ γιουὺς καὶ τρεῖς θυγατέρες. Ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστη του καὶ τὴν ὑπομονὴν του, καὶ γι' αὐτὸ τοῦ ἔστειλε πολλὰ δυστυχήματα.

Οἱ ἐχθροὶ του τοῦ ἄρπαζαν τὰ βόδια του καὶ ἐφόνευσαν τοὺς βοσκούς. Φωτιά ἐπέσε ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἔκαυσε τὰ ποιμνιά του καὶ τοὺς βοσκούς του. Τὸ σπίτι τοῦ μεγαλυτέρου γιουὺ του ἐκρημνίσθη καὶ ἐφόνευσε ὅλα τὰ παιδιὰ του ποὺ ἦσαν μαζεμένα ἐκεῖ.

Ὁ Ἰώβ ἅμα ἔμαθε ὅλα αὐτὰ τὰ δυστυχήματα, ἐξύρισε τὸ κεφάλι του, ἐπέσε στὴ γῆ, ἐπροσκύνησε τὸ Θεὸ καὶ εἶπε:

«Ὁ Θεὸς τὰ ἔδωκε, ὁ Θεὸς τὰ ἐπῆρε. Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομά του».

Κατόπιν ἔπαθε καὶ ἄλλο μεγάλο κακό. Ἐγέμισε ὅλο τὸ σῶμά του πληγές, καὶ αὐτὸς ἐκάθετο στὴν κοπριά καὶ τίς ἔξυε μὲ ἕνα κεραμίδι. Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ ὑπέμενε ὁ Ἰώβ, χωρὶς νὰ πῆ παράπονο κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ γυναῖκα του ὅμως τὸν ἐπαρακινούσε νὰ πῆ λόγο κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ πεθάνῃ, ἀλλ' ὁ Ἰώβ τὴν ἐμάλωσε καὶ τῆς εἶπε. Ἐμίλησες σάν γυναῖκα χωρὶς μυαλό. Ἀφοῦ ἐδεχθήκαμε τὰ ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μὴ δεχθοῦμε καὶ τὰ δυστυχήματα;

Τρεῖς βασιλιάδες φίλοι του ἔμαθαν τὰ δυστυχήματά του καὶ ἦλθον νὰ τὸν παρηγορήσουν. Ἀμα τὸν εἶδαν σ' αὐτῇ τὴν κατάστασιν, ἐλυπήθησαν πολὺ, καὶ ἔμειναν ἑπτὰ ἡμέρες καὶ ἑπτὰ νύχτες χωρὶς διόλου νὰ μιλήσουν. Τέλος ὁ Ἰώβ ἐμίλησε καὶ καταράσθη τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθη. Ἦντο οἱ φίλοι του εἶπαν, πὼς τιμωρεῖται γιὰ τίς ἁμαρτίες του. Ὁ Ἰώβ ὅμως εἶπε, πὼς εἶναι ἀθῶος, γιὰ τὸν δὲν ἔβλαψε σ' ὅλη τὴν ζωὴ του κανένα. Ὁ Θεὸς ἄκουσε ὅλα αὐτὰ, παρουσιάσθη καὶ εἶπε:

«Ἔσεīs, ἀφοῦ δὲ γνωρίζετε καὶ τὰ πῶς ἀπλᾶ πράγματα, πῶς τολμάτε νὰ ἐξετάσητε τὴ θέληση τοῦ Θεοῦ;»

Ὁ Ἰὼβ ἐζήτησε συγχώρηση γιὰ τὰ λόγια ποῦ εἶπε, καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐσυγχώρησε. Ἀμέσως τὸν ἐθεράπευσε ἀπὸ τὶς πληγές, ἔδωσε σ' αὐτὸν διπλάσια πλοῦτη καὶ ἄλλους ἑφτά γιουὺς καὶ τρεῖς θυγατέρες καὶ ἔζησε ἄλλα 140 χρόνια. Ἐπέθανε δὲ πολὺ εὐτυχῆς σὲ ἡλικία 240 χρονῶν καὶ εἶδε ἐγγόνια τετάρτης γενεᾶς.

44) Κριτές.

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ναυῆ οἱ Ἰσραηλίτες ἄρχισαν νὰ συναναστρέφονται μὲ ἀλλοφύλους λαοὺς καὶ νὰ λατρεύωσι τὰ εἰδῶλα, ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε σὲ ἀλλοφύλους λαοὺς νὰ τοὺς ὑποδουλώσουν καὶ νὰ τοὺς βασανίζουν. Ὅταν ὅμως μετανουῶταν καὶ ἐζητοῦσαν τὴ βοήθειά του, ὁ Θεὸς ἔστειλε δυνατοὺς ἀνδρες, ποῦ ἐνικοῦσαν τοὺς λαοὺς καὶ ἐλευθέρωναν τοὺς Ἰσραηλίτες. Οἱ ἀνδρες αὐτοὶ ὠνομάζοντο Κριτές, ἦσαν ἀρχηγοὶ στὸν πόλεμο, καὶ ἐτιμωροῦσαν αὐστηρὰ τοὺς παραβάτες τῶν θείων Νόμων. Σπουδαιότεροι κριτῆς ἦσαν ὁ Γεδεὼν, ὁ Ἰεφθαίε, ὁ Σαμφών, ὁ Ἡλὶ καὶ ὁ Σαμουήλ.

45) Ὁ Γεδεὼν.

Οἱ Ἰσραηλίτες ὑπέφεραν πολὺ ἀπὸ τοὺς Μαδιανῖτες, ποῦ ἤρχοντο στὴ γῶρα των καὶ κατέστρεφον αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ τοὺς νικήσουν παρεκάλεσαν τὸ Θεὸ νὰ τοὺς βοηθήσῃ, ὁ δὲ Θεὸς ἔστειλε ἓνα ἄγγελο στὸ Γεδεὼν καὶ τὸν ἐσυμβούλευσε, πῶς νὰ τοὺς νικήσῃ.

Ὁ Γεδεὼν ἐπῆρε δέκα τρεῖς ἀνδρες καὶ τὴ νύχτα ἐπῆγε καὶ κατέστρεψε τὸ θυσιαστήριον τοῦ ψεύτικου Θεοῦ τῶν

Μαδιανιτῶν Βαάλ, ἔκαμε ἄλλο τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἐθυσίασε δύο μοσχάρια. Κατόπιν ἐπῆρε 300 ἄνδρες Ἰσραηλίτες, ἔδωκε σὲ κάθε ἓνα ἀπὸ μιὰ σάλπιγγα καὶ ἀπὸ μιὰ ἀναμμένη λαμπάδα μέσα σὲ στάμνα καὶ τοὺς εἶπε:

«Ὅταν ἐγὼ σαλπίζω, ἀμέσως νὰ σαλπίζετε ὅλοι, νὰ χτυπήσετε τὶς στάμνες ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου, νὰ τὶς σπάσετε καὶ ὅλοι νὰ φωνάξετε.

«Ρομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεὼν».

Μόλις ἔγινε τοῦτο τῆ νύχτα, οἱ ἐχθροὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἔφυγαν, οἱ δὲ Ἰσραηλίτες τοὺς κατεδίωξαν καὶ ἐφόνευσαν πολλούς. Ἔτσι ἐλευθερώθησαν ἀπὸ τοὺς Μαδιανίτες.

46) Ὁ Ἰεφθάε.

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Γεδεὼν οἱ Ἰσραηλίτες ἔγιναν πάλιν εἰδωλολάτρες, καὶ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε καὶ τοὺς ὑποδούλωσαν οἱ Ἀμμωνίτες. Ὅταν δὲ μετενόησαν καὶ ἐζήτησαν τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Ἰεφθάε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Ὁ Ἰεφθάε ἐνίκησε τοὺς Ἀμμωνίτες καὶ ἔκρινε τὸ λαὸ ἕξ, χρόνια. Ἐπειδὴ δὲ ὑποσχέθηκε στὸ Θεό, πρὸ τῆς μάχης, πὼς, ἂν νικήσῃ, θὰ θυσιάσῃ τὸν πρῶτο, ποὺ θὰ ἀνταμώσῃ στὸ γυρισμὸ του ἀπὸ τὸν πόλεμο, ἐθυσίασε τὴ μονογενῆ κόρη του, ποὺ πρῶτη αὐτὴ μὲ ἄλλα ὀμήλικα κορίτσια ἐπῆγε νὰ τὸν προῦπαντήσῃ μὲ τύμπανα καὶ χορούς.

47) Σαμφών.

Ἔστερα ἀπὸ καιρὸ πάλιν οἱ Ἰσραηλίτες γιὰ τὴν ἀσεβεία τους πρὸς τὸ Θεὸ ὑποδουλώθησαν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους, ποὺ τοὺς ἐβασάνιζαν πολὺ 40 χρόνια. Κατόπιν μετενόησαν, καὶ ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Σαμφών, ἐλευθέρωσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔκρινε 20 χρόνια. Ὁ Σαμφών εἶχε πολὺ μεγά-

λη δύναμη. Ὄταν ἦτο 18 χρονῶν ἐπνίξε ἓνα φοβερό λιοντάρι. Ἄλλη φορά μὲ τὸ σαγῶνι ἐνὸς γαιθάρου ἐφόνευσε χιλίους Φιλισταίους. Ἄλλη φορά πάλιν ἐπιασε 300 ἀλεπούδες, τίς ἔδεσε οὐρά μὲ οὐρά ἀνά δύο, ἔδεσε στὶς οὐρὲς ἀπὸ μιὰ λαμπάδα ἀναμμένη καὶ τίς ἀπόλυσε στὰ σπαρτὰ τῶν Φιλισταίων καὶ τὰ ἔκαυσε.

Οἱ Φιλισταῖοι προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν πιάσουν καὶ γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦτο, ἔδωκαν πολλὰ δῶρα στὴ Δαλιδὰ τῇ φίλῃ τοῦ Σαμφὼν καὶ τῆς εἶπαι νὰ προσπαθήσῃ νὰ μάθῃ πόθεν προέρχεται ἡ δύναμή του. Ἡ Δαλιδὰ μὲ κολακείες ἔμαθε, πῶς προέρχεται ἡ δύναμή του ἀπὸ τίς τρίχες τοῦ κεφαλιοῦ του. Τότε οἱ Φιλισταῖοι τῆς ἔδωκαν καὶ ἄλλα δῶρα καὶ τὴν παρακίνησαν νὰ τοῦ κόψῃ τίς τρίχες τοῦ κεφαλιοῦ του στὸν ὕπνο του. Ἔτσι ἔγινε.

Τότε οἱ Φιλισταῖοι τὸν ἐπιασαν, τὸν ἐτύφλωσαν, τὸν ἔφεραν στὴν πόλιν Γάζα καὶ τὸν ἔβαλαν νὰ γυρίσῃ τίς πέτρες τοῦ μύλου στὴ φυλακὴ. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως οἱ τρίχες ἐμεγάλωσαν καὶ ἦλθε πάλι ἡ δύναμή του.

Μιὰ ἡμέρα οἱ Φιλισταῖοι ἐγιώρταζαν τὴ γιορτὴ τοῦ Θεοῦ των Δαγῶν. Τότε ἔφεραν τὸν Σαμφὼν στὸ οἶκημα ποὺ ἐγιώρταζαν, γιὰ νὰ τὸν περιγελάσουν καὶ τὸν ἔδεσαν ἀνάμεσα σὲ δυὸ στύλους, ποὺ ἐστηρίζετο ὅλο τὸ οἰκοδόμημα. Ὁ Σαμφὼν ἐζήτησε τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀγκάλιασε τοὺς δυὸ στύλους, τοὺς ἔρριψε κάτω καὶ εἶπε:

«Ἄς πεθάνω μαζί μὲ τοὺς ἄλλοφύλους».

Ἀμέσως μαζί μὲ τοὺς στύλους ἐτωριάστηκε ὅλο τὸ οἰκοδόμημα καὶ ἐφονεύθησαν τρεῖς χιλιάδες Φιλισταῖοι.

48) Ἡλί.

Ὁ Ἡλί ἦτο ἀρχιερέας καὶ κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν

40 χρόνια. Ἦτο εὐσεβής, δίκαιος καὶ ἀφωτισμένος στὸ Θεό, ἀλλ' οἱ δύο γιοῖό του, ὁ Ὄφνι καὶ ὁ Φινεές ἦσαν πολὺ κακοί. Ἀρπαζαν τὰ κρέατα ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον ὕβριζαν τοὺς θυσιάζοντας καὶ ἔκαμναν πολλές ἀσχημίες.

Ὁ Ἡλὶ ἐλυπεῖτο πολὺ γιὰ τὴ διαγωγή αὐτῆ τῶν παιδιῶν του, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐτιμωροῦσε αὐστηρὰ καὶ μόνον συμβουλές τοὺς ἔλεγε. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς τοῦ παράγγειλε, πὼς θὰ τιμωρήσῃ τὴν οἰκογένειά του.

Καὶ ἔτσι ἔγινε. Σὲ μιὰ μάχη μὲ τοὺς Φιλιισταίους ἐφονεύθησαν καὶ τὰ δύο παιδιὰ του καὶ οἱ Φιλιισταῖοι, ἐπῆραν καὶ τὴν κιβωτὸ τῆς διαθήκης.

Αὐτά, ἅμα τὰ ἔμαθε ὁ Ἡλὶ, ἐζαλίσθηκε, ἔπεσε ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του καὶ ἐφονεύθηκε. Διάδοχό του δὲ ἀφῆκε τὸ Σαμουήλ.

49) Σαμουήλ.

Ὁ Σαμουήλ ἦτο εὐσεβής στὸ Θεὸ καὶ δίκαιος κριτὴς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ὁ λαὸς εἶδε εὐτυχισμένες ἡμέρες. Αὐτὸς μὲ καλὸ τρόπον ἔπεισε τὸ λαὸ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἱερά πού εἶχαν στοὺς ψεύτικους θεοὺς, νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν συγχωρήσῃ ὁ Θεὸς γιὰ τὴν πλάνη του.

Ὁ λαὸς ὡμολόγησε τὴν πλάνη του καὶ ὑποσχέθηκε πίστη στὸ Θεὸ καὶ ὑπακοή στοὺς Νόμους του. Μετὰ τὴν ὑπόσχεση ὁ Σαμουήλ ἐθυσιάσε ἕνα ἀρνί, καὶ ὁ Θεὸς ἀμέσως ἐβρόντησε πολὺ, οἱ δὲ Φιλιισταῖοι ἐτρόμαξαν καὶ ἔφυγαν. Οἱ δὲ Ἰσραηλίτες τοὺς καταδίωξαν, ἐφόνευσαν πολλοὺς καὶ ἐπῆραν πολλές χῶρες καὶ πόλεις, πού τῆς εἶχαν πάρει πρὸ πολλοῦ χρόνου οἱ Φιλιισταῖοι. Ἀνάγκασε δὲ ὁ Θεὸς μὲ πολλές τιμωρίες νὰ στείλουν στοὺς Ἰσραηλίτες τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης καὶ πολλὰ δῶρα.

50) Ἱστορία τῆς Ρούθ.

Στὴ Βηθλεέμ ἐζῶσε ὁ Ἐλιμέλεχ μὲ τὴν σύζυγό του Νοεμὶν καὶ τοὺς δύο γιουὺς του. Ἐπειδὴ στὴ Βηθλεέμ κατεστράφησαν τὰ σιτηρὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκινδύνευαν νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα, ὁ Ἐλιμέλεχ ἐπῆρε τὴν οἰκογένειά του καὶ ἐπῆγε στὴν πλούσια χώρα Μωάβ. Ἐκεῖ ἐγκαταστάθηκε καὶ ὑπάρδρευσε τοὺς δύο γιουὺς του. Μετὰ τινα καιρὸ ἐπέθανε ὁ Ἐλιμέλεχ καὶ μετὰ δέκα χρόνια ἐπέθαναν καὶ οἱ δύο γιοὶ του ἄτεκνοι, καὶ ἔμειναν χῆρες ἡ πεθερὰ Νοεμὶν καὶ οἱ δύο νύφες τῆς ἡ Ρούθ καὶ ἡ Ὁφρά. Τότε ἡ Νοεμὶν ἀποφάσισε νὰ γυρίσῃ στὴ Βηθλεέμ καὶ εἶπε στὶς νύφες τῆς.

«Παιδιά μου, ἐσεῖς νὰ πᾶτε στοὺς γονεῖς σας. Εἰσθε νέες καὶ οἱ γονεῖς σας θὰ φροντίσουν νὰ σᾶς ὑπανδρεύσουν πάλιν. Ἐγὼ θὰ πάω στὴν πατρίδα μου Βηθλεέμ. Οἱ νύφες ὅμως δὲν ἤθελαν νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη πεθερὰ των καὶ ἐπέμεναν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν.

Τότε ἡ Νοεμὶν εἶπε:

«Παιδιά μου, σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη σας, ἀλλὰ στὴ Βηθλεέμ θὰ δυστυχήσετε, γιατί δὲν ἔχομε διόλου κτήματα. Ἡ Ὁφρά ἐδέχθηκε νὰ πάῃ στοὺς γονεῖς τῆς, ἡ Ρούθ ὅμως εἶπε. Ἐγὼ θὰ ἔλθω μαζί σου. Θέλω νὰ ζήσω κοντά σου καὶ νὰ πεθάνω ἐκεῖ, πού θὰ πεθάνῃς καὶ σύ.

Ἔτσι ἡ Ρούθ μαζί μὲ τὴν πεθερὰ τῆς ἦλθαν στὴ Βηθλεέμ.

51) Ἡ Ρούθ γίνεται εὐτυχής.

Τότε, πού ἔφθασαν στὴ Βηθλεέμ, ἦτο ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ. Ἡ Ρούθ ἐζήτησε ἄδεια ἀπὸ τὴν πεθερὰ τῆς νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ πηγαίνη στὰ χωράφια γιὰ νὰ μαζεύῃ στάχυα,

ἡ δὲ πεθερά της τῆς ἐπέτρεψε. Ἔτσι ἡ καλὴ νύφη ἐμά-
ζεψε στάχυα καὶ ἔτρεφε τὴν πεθερά της. Ὁ Θεὸς τὴν ἐφώ-
τισε καὶ ἐπῆγε στὰ χωράφια τοῦ πλουσίου Βοὸζ. Ὅταν δὲ
ὁ Βοὸζ ἐπῆγε στὰ χωράφια καὶ εἶδε τὴ Ρούθ, ἐρώτησε τοὺς
ὑπηρέτες του:

— Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ νέα γυναῖκα, πὺ μαζεύει στά-
χυα;

Οἱ ὑπηρέτες εἶπαν, πὺς εἶναι μιὰ ξένη γυναῖκα ἀπὸ τὴ
Μωάβ. Τότε αὐτὸς διέταξε τοὺς ὑπηρέτες νὰ ἀφήνουν πε-
ρισσότερα στάχυα, γιὰ νὰ μαζεύῃ πῶς πολὺ σιτάρι ἡ ξένη
γυναῖκα, σ' αὐτὴ δὲ εἶπε:

«Ἐδῶ νὰ ἔρχεσαι νὰ μαζεύῃς στάχυα, καὶ ὅταν δι-
ψᾶς, νὰ πίνῃς νερὸ ἀπ' ἐκεῖνο, πὺ πίνουν καὶ οἱ θεριστάδες
μου. Ὁ Βοὸζ ἀφοῦ ἐρώτησε καὶ ἔμαθε ποιὰ ἦτο καὶ πόσο
καλὰ ἐφέρετο στὴν πεθερά της τὴν ἐνυμφεύθη καὶ ἐπῆρε
καὶ τὴν πεθερά της στὸ σπίτι της καὶ τὴν ἐπεριποιεῖτο πο-
λύ. Ὅταν δὲ ἀπόκτησε γιὸν, ἡ πεθερά της τὴν εὐχήθηκε
καὶ εἶπε. «Δοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Θεὸς πὺ σοῦ ἐχάρισε τέ-
κνο». Τὸ παιδὶ αὐτὸ ὠνομάσθηκε Ὁβιδ. Ὁ Ὁβιδ ἐγέννησε
τὸν Ἰεσσέ, καὶ ὁ Ἰεσσέ ἐγέννησε τὸ Δαυὶδ πὺ ἦτο ὁ ἔνδο-
ξος πρόγονος τῷ Μεσσίῳ (Χριστῷ).

ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

52) Σαούλ.

Ὁ Σαμουὴλ ἐγήρασε καὶ διώρισε Κριτὲς τοῦ Λαοῦ
τοὺς δυὸ γιουῖς του, ἀλλ' ὁ λαὸς δὲν ἦτο εὐχαριστημένος
ἀπ' αὐτοὺς, γιὰτὶ ἔπαιρναν δῶρα καὶ ἔκαμαν ἀδικίες. Γι'
αὐτὸ οἱ γεροντότεροι Ἰσραηλίτες ἐπῆγαν στὸ Σαμουὴλ καὶ
τὸν παρακάλεσαν νὰ διορίσῃ βασιλιά νὰ τοὺς διοικῇ, κα-
θὼς εἶχαν καὶ τὰ ἄλλα γειτονικὰ ἔθνη.

I. ΔΑΖΟΥ : Ἱστορίαι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης

4

Ὁ Σαμουὴλ στήν ἀρχὴ ἀρνήθηκε, κατόπιν ὁμοῦς κατὰ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ ἔχρισε βασιλιά τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸν Σαοὺλ, καὶ ὁ λαὸς μὲ χαρὰ ἐδέχθηκε αὐτὸν γιὰ βασιλιά του.

Ὁ Σαοὺλ ἦτο εὐσεβὴς στὸ Θεὸ καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐνίκησε πολλές φορές τοὺς ἐχθρούς του. Κατόπιν ὁμοῦς δὲν ἔκαμνε ἐκεῖνα, πού τοῦ παρήγγειλε ὁ Θεὸς μὲ τὸν Σαμουὴλ.

Πρῶτον ἐθυσίαζε στὸ θεὸ αὐτός, ἐνῶ αὐτὸ ἦτο ἔργο τῶν ἱερέων. Δεύτερον ἔλαβε παραγγελία νὰ φονεύσῃ τοὺς Ἀμαληχίτες καὶ τὰ ζῶα των, ἀλλ' αὐτὸς δὲν τὸ ἔκαμε.

Ὁ Σαμουὴλ ἔμαθε τὴν παρακοή του καὶ τοῦ εἶπε :

«Σαοὺλ δὲν εἶναι καλὸ νὰ μὴν ἐκτελῆς τίς παραγγελίες τοῦ Θεοῦ. Θὰ τιμωρηθῆς καὶ ἡ βασιλεία σου θὰ τελειώσῃ σὲ λίγο χρόνο.

53) Ὁ Δαβὶδ χρίζεται βασιλιάς. Φόνος τοῦ Γολιάθ.

Ὁ Σαμουὴλ ἐλυπεῖτο πολὺ γιὰ τὴν ἀσέβεια τοῦ Σαοὺλ, ὁ δὲ Θεὸς τοῦ λέγει. «Πήγαινε στὴ Βηθλεὲμ καὶ χρίσε βασιλιά ἓνα ἀπὸ τὰ ὄχτὸ παιδιὰ τοῦ Ἰεσσέ, ἐκεῖνο πού θὰ σοῦ δείξω ἐγώ».

Ὁ Σαμουὴλ ἐπῆγε στὴ Βηθλεὲμ καὶ ἔχρισε βασιλιά τὸ μικρότερο γιοῦ τοῦ Ἰεσσέ, τὸν Δαβίδ. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἔφυγε ἀπὸ τὸν Σαοὺλ καὶ ἐπῆγε στὸν Δαβίδ, ὁ δὲ Σαοὺλ σχεδὸν ἐτρελλάθηκε. Γιὰ νὰ διασκεδάσῃ δὲ τὴ στενοχώρια του, ἐκάλεσε πλησίον του τὸν Δαβίδ νὰ τὸν διασκεδάσῃ μὲ τὴ μουσική. Ἦτο δὲ ὁ Δαβίδ ἄριστος κιθαρωδός.

Ἦστερα ἀπὸ ὀλίγο καιρὸ οἱ Φιλιισταῖοι ἀρχισαν πάλι πόλεμο μὲ τοὺς Ἰσραηλίτες. Ἐνῶ δὲ τὰ στρατεύματα ἦ-

σαν τὸ ἕνα ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, παρουσιάζεται ἕνας μεγαλόσωμος Φιλισταῖος ὀπλισμένος, ὁ Γολιάθ, καὶ λέγει :

« Δέχομαι νὰ πολεμήσω μὲ ἕνα ὁποιοδήποτε Ἰσραηλίτη, καὶ ἂν τὸν νικήσω, θὰ εἶμεθα ἐμεῖς οἱ Φιλισταῖοι νικηταί, ἂν μὲ νικήσῃ θὰ εἶσθε σεῖς νικηταί.

Οἱ Ἰσραηλίτες, ἅμα εἶδαν αὐτὸν ἐφοβήθησαν καὶ κανένας δὲν ἤθελε νὰ πολεμήσῃ μὲ τὸ Γολιάθ, ἂν καὶ ὁ Σαούλ ἐπρόσφερε πολλὰ δῶρα καὶ ὑπέσχετο νὰ τὸν κάμῃ γαμβρὸ στῆ θυγατέρα του. Ὁ Δαβὶδ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἐπῆγε τρόφιμα στοὺς ἀδελφούς του, καὶ μόλις ἔμαθε τὴν πρόταση τοῦ Γολιάθ ἐδέχθηκε αὐτὸς νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτόν, παρὰ τὴ θέληση τοῦ Σαούλ. Ἔλαβε λοιπὸν ἕνα ραβδί, μιὰ σφενδόνη καὶ πέντε λιθαράκια, καὶ ἐπήγαινε ἐναντίον τοῦ Γολιάθ. Ὁ Γολιάθ, ἅμα τὸν εἶδε, ἐγέλασε καὶ εἶπε:

« Σκύλο μὲ ἐνόμισες καὶ ἔρχεσαι νὰ πολεμήσῃς μὲ μένα μὲ τὸ ραβδί καὶ μὲ λιθάρια; Ἔλα κοντὰ νὰ σὲ κομματιάσω ».

Ὁ Δαβὶδ τοῦ εἶπε: Ἐσὺ ἔρχεσαι μὲ ὄπλα, ἐγὼ δὲ ἔρχομαι μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀμέσως μὲ τὴ σφενδόνη ἔρριξε ἕνα λιθάρη, τὸν ἐπέτυχε στὸ μέτωπο καὶ τὸν ἔρριξε κάτω στὴ γῆ. Τότε ὁ Δαβὶδ ἔτρεξε τοῦ πῆρε τὸ μαχαίρι, τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι καὶ τὸ ἔφερε στὸ Σαούλ.

Οἱ Φιλισταῖοι ἐφοβήθησαν καὶ ἔφυγαν, οἱ δὲ Ἰσραηλίτες τοὺς κατεδίωξαν καὶ ἐφόνευσαν πολλούς.

54) Φθόνος τοῦ Σαούλ καὶ θάνατος αὐτοῦ.

Μετὰ τὴ νίκη, ἐνῶ ἐπέστρεφε ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ στρατό, ἐβγήκαν πολλὲς γυναῖκες νὰ τοὺς δεγθοῦν καὶ ἔψαλλαν

« Ὁ Σαούλ ἐνίκησε χιλιάδες, ὁ δὲ Δαβὶδ μυριάδες » (δηλ. πολλὲς πολλὲς χιλιάδες).

Ὁ Σαούλ ἄμα ἄκουσε, πὼς ἐπαινοῦσαν περισσότερο τὸ Δαβίδ, ἐθύμωσε καὶ ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ, ἀλλὰ τὸν ἔσωσε ὁ φίλος του Ἰωνάθαν ὁ γυιὸς τοῦ Σαούλ.

Ὁ Δαβίδ, εὗρῆκε πολλές φορές κατάλληλο καιρὸ νὰ φονεύσῃ τὸ φθονερὸ βασιλιά Σαούλ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμε γιατί ἦτο δίκαιος καὶ εὐσεβὴς καὶ δὲν ἤθελε νὰ φονεύσῃ τὸ χριστὸ βασιλιά τοῦ Θεοῦ. Ἐφυγε ὅμως καὶ ἐπῆγε σὲ ξένη χώρα καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ὥσπου ἐπέθανε ὁ Σαούλ.

55) Ὁ Δαβίδ Βασιλιάς.

Ἀφοῦ ἐπέθανε ὁ Σαούλ ἔγινε βασιλιάς ὁ Δαβίδ μόνον τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, γιατί οἱ ἄλλες φυλές ἔκαμαν βασιλιά τῶν τὸν Ἰεβοσθέ τὸ γυιὸ τοῦ Σαούλ. Γι' αὐτὸ ἔγινε πόλεμος μεταξύ τῶν πέντε χρόνια. Ἔλος σὲ μιὰ μάχη ἐφονεύθη ὁ Ἰεβοσθέ, καὶ τότε ὁ Δαβίδ ἔγινε βασιλιάς ὅλων τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἐκυρίευσε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν ἔκαμε πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου του, καὶ ἔφερε σ' αὐτὴ τὴν κιβωτὸ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Δαβίδ εἶχε μαζί του πάντοτε τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἐνικοῦσε πάντοτε τοὺς ἐχθρούς του καὶ ἐκυβερνοῦσε τὸ λαὸ μὲ καλωσύνη καὶ δικαιοσύνη. Ἄλλ' ὅ τόσο καλός, εὐσεβὴς καὶ δίκαιος Δαβίδ ἔκαμε ἓνα μεγάλο κακό. Ἐπεθύμησε νὰ πάρῃ γυναίκα τὴ γυναίκα τοῦ ἀξιωματικοῦ του Οὐρίου, τὴ Βηρσαβεέ. Γι' αὐτὸ σὲ μιὰ μάχη ἔβαλε ἐπίτηδες τὸν Οὐρία σὲ θέση τέτοια, ὥστε νὰ φονευθῇ. Καὶ αὐτὸ ἔγινε. Ἐφονεύθη ὁ Οὐρίας, καὶ ὁ Δαβίδ ἐπῆρε τὴ Βηρσαβεέ.

Τότε ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν προφῆτη Νάθαν καὶ τοῦ εἶπε:

«Βασιλιά μου, σὲ μιὰ πόλη ἦταν δυὸ ἄνθρωποι, ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ἦτο πολὺ πλούσιος καὶ εἶχε πολλὰ πρόβατα, ὁ δὲ ἄλλος ἦτο φτωχὸς καὶ εἶχε μόνον ἓνα ἀρνί. Ὁ πλούσιος

ἤθελε νὰ φιλέψῃ ἓνα φίλο του, καὶ δὲν ἔσφαξε ἓνα ἀρνὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἰδικά του, ἀλλ' ἐπῆρε μὲ βία τὸ ἀρνάκι τοῦ φτωχοῦ καὶ τὸ ἔσφαξε. Τί λέγεις ἐσὺ γι' αὐτό; Ὁ Δαβὶδ, ἅμα ἄκουσε τοῦτο, ὠργίσθηκε καὶ εἶπε :

«Ὁ πλούσιος πρέπει ἀμέσως νὰ φονευθῇ.

«Ἐσὺ εἶσαι, εἶπε ὁ προφήτης. Ὁ Θεὸς σοῦ ἔδωκε πολλὰ ἀγαθὰ, ἀλλ' ἐσὺ ἐφόνευσες τὸν Οὐρία καὶ τοῦ ἐπῆρες τὴ γυναῖκα του.

Ὁ Δαβὶδ ἔνοιωσε τὸ σφάλμα του, ἔκλαυσε καὶ ἐζήτησε συγχώρηση ἀπὸ τὸ Θεό. Τότε ἔκαμε καὶ τὸν ψαλμὸν «ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κλπ.» ὁ δὲ Νάθαν τοῦ εἶπε:

Ἐπειδὴ μετενόησες, ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τὸ ἔγκλημά σου, ἀλλὰ τὸ παιδί, ποῦ ἐγέννησε ἡ Βηρσαβεὲ θὰ πεθάνῃ. Καὶ αὐτὸ ἔγινε. Κατόπιν ἀπόχτησε ἄλλο παιδί τὸ Σολομῶντα, ποῦ ἦτο κολὺ ἀγαπητὸς τοῦ Θεοῦ.

56) Ὁ Ἀβεσσαλώμ.

Ὁ Δαβὶδ εἶχε καὶ ἄλλο παιδί τὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ τὸ ἀγαποῦσε πολὺ. Τὸ παιδί αὐτὸ ἦτο ζωηρὸ καὶ ἠθέλησε νὰ βγάλῃ τὸν πατέρα του ἀπὸ βασιλιά καὶ νὰ γίνῃ αὐτὸς βασιλιάς. Γι' αὐτὸ ἄρχισε νὰ περιποιῆται τὸ λαό, καὶ νὰ ὑπόσχεται πολλὰ ἀγαθὰ, ἅμα γίνῃ βασιλιάς.

Ὅταν δὲ ἐνόμισε κατάλληλο τὸν καιρὸ, ἐπῆγε στὴ Χεβρών μὲ τοὺς φίλους του, ἔκαμε τὸν ἑαυτὸν τοῦ βασιλιά καὶ ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ πατέρα του. Ὁ Δαβὶδ ἅμα ἔμαθε αὐτό, ἐφοβήθηκε καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ μὲ ὄλους τοὺς δικούς του καὶ μὲ 600 ἄνδρες πιστοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ. Ἐκεῖ εὗρε τὸ λαὸ πιστό, ἐμάζεψε στρατό, καὶ τὸν ἔστειλε μὲ τὸ στρατηγὸ Ἰωάβ ἐναντίον τοῦ

γιοῦ του Ἀβεσσαλώμ. Ἔδωκε δὲ διαταγὴ νὰ μὴ φονεύ-
σουν τὸν Ἀβεσσαλώμ.

Ἐγινε φοβερὴ μάχη, καὶ ἐφονεύθησαν εἴκοσι χιλιάδες
ἄνδρες. Τέλος ἐνίκηθη ὁ Ἀβεσσαλώμ. Ἐνῶ δὲ ἔφευγε μὲ
ὄρμην καβάλλα μέσα στὸ δάσος ἐπεριπλέχθησαν τὰ μαλλιά
τοῦ κεφαλιοῦ του στοὺς κλάδους ἑνὸς δένδρου, καὶ ἔμεινε ἐ-
κεῖ κρεμασμένος, ὥσπου ὁ Ἰωάβ τὸν ἐφόνευσε. Ὁ Δαβὶδ, ἅ-
μα ἔμαθε τοῦτο ἔκλαιε καὶ ἐφώναζε : Παιδί μου, παιδί μου
Ἀβεσσαλώμ καλύτερα νὰ πέθαινα ἐγώ, παρά ἐσύ παιδί
μου.

57) Θάνατος τοῦ Δαβὶδ. Ὁ Σολομώντας βασιλιάς.

Ὁ Δαβὶδ ἦλθε πάλιν στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκυβέρνη-
σε τὸ λαὸ ὅσο πού ἐγήρασε. Ὅταν δὲ ἐγήρασε καὶ ἔννοιω-
σε, πῶς θὰ πεθάνη, ἀνάδειξε διάδοχόν του τὸ γιό του Σο-
λομώντα καὶ τὸν ἔχρησε βασιλιά ὁ ἀρχιερέας Σαδὼκ, ὁ δὲ
λαὸς ἐχάρηκε πολὺ καὶ ἀνεφώνησε :

«Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σολομώντας».

Μετὰ ταῦτα ἐκάλεσε αὐτὸν ὁ Δαβὶδ καὶ τὸν ἐσυμβού-
λευσε νὰ μείνῃ πιστὸς στὸ Θεὸ καὶ νὰ φυλάγῃ τίς ἐντολές
του. Ἐπειτα τοῦ ἔδειξε τὸν τόπο, ὅπου ἔπρεπε νὰ οἰκοδομή-
σῃ τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέθανε σὲ ἡλικία 70 χρονῶν, ἃ-
φοῦ ἐβασίλευσε 40 χρόνια, καὶ ἐτάφηκε στὴ Σιών. Ὁ Σο-
λομώντας ὅταν ἔγινε βασιλιάς, ἦτο 20 χρονῶν, κατενίκη-
σε τοὺς ἐχθρούς του καὶ ἔγινε μεγάλος βασιλιάς. Μιὰ φορὰ
ἐπῆγε στὴ Γαβαὼν καὶ ἐπρόσφερε θυσία στὸ Θεό, ὁ δὲ Θεὸς
ἐπαρουσιάσθηκε στὸν ὕπνο του καὶ εἶπε νὰ ζητήσῃ ὅ,τι θέ-
λει, καὶ ἀμέσως θὰ τὸ λάβῃ. Ὁ Σολομώντας ἐζήτησε νὰ
τοῦ δώσῃ σοφία νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὸ λαὸ του μὲ δικαιο-

σύνη. Ὁ Θεὸς εὐχαριστήθηκε καὶ τοῦ ἐχάρισε σοφία, δόξα καὶ πλοῦτη πολλά.

58) Κρίση τοῦ Σολομῶντα.

Σὲ ἓνα σπίτι κατοικοῦσαν δύο γυναῖκες καὶ εἶχαν ἀπὸ ἓνα παιδάκι πολὺ μικρὸ σχεδὸν ὅμοια. Ἡ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὴ νύχτα στὸν ὕπνο τῆς ἐπλάκωσε τὸ παιδάκι τῆς καὶ τὸ ἐφόνευσε. Ὅταν δὲ ἐξύπνησε καὶ εἶδε τὸ παιδάκι τῆς νεκρὸ, τὸ ἔβαλε στὴν ἀγκαλιά τῆς ἄλλης γυναῖκας, ποὺ ἐκοιμάτο, καὶ ἐπῆρε τὸ ζωντανὸ παιδάκι τῆς χωρὶς νὰ ἐννοηθῆ. Τὸ πρῶτ' ἄρχισαν νὰ μαλώνουν οἱ δύο γυναῖκες γιατί κάθε μιὰ ἔκανε δικό τῆς τὸ ζωντανὸ παιδάκι.

Ἡ κρίση ἦτο πολὺ δύσκολη, ὁ δὲ Σολομῶντας ἐσκέφθη καὶ εἶπε:

« Ἄς πῶ νὰ σχίσουν σὲ δύο μέρη τὸ ὄρφανὸ παιδάκι, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ μισὸ ἢ μιὰ καὶ τὸ μισὸ ἢ ἄλλη, καὶ ἀπ' αὐτὸ θὰ καταλάβω ποιά εἶναι ἡ ἀληθινὴ μητέρα τοῦ παιδιοῦ. Ἀμέσως φωνάζει ἓνα δοῦλο καὶ λέγει.

« Σχίσε αὐτὸ τὸ παιδάκι καὶ δῶσε τὸ μισὸ στὴ μιὰ καὶ τὸ μισὸ στὴν ἄλλη. Τότε ἡ ψεύτικη γυναῖκα παραδέχθηκε τὴν ἀπόφαση τοῦ βασιλιᾶ, ἀλλ' ἡ ἀληθινὴ μητέρα ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ βασιλιᾶ, καὶ παρακαλοῦσε αὐτὸν νὰ μὴ τὸ σχίση ἀλλὰ νὰ τὸ δώσῃ στὴν ψεύτικη γυναῖκα: « Καλύτερα, βασιλιά μου, εἶπε, νὰ ζῆ τὸ παιδάκι μου καὶ ἄς τὸ ἔχη αὐτὴ ».

Ὁ βασιλιάς ἐκατάλαβε, πὼς αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ μητέρα τοῦ παιδιοῦ, καὶ τὸ ἔδωκε σ' αὐτὴ, τὴ δὲ ἄλλη τὴν ἐτιμώρησε.

59) Δύναμη τοῦ Σολομῶντα καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Σολομῶντας σὲ λίγο καιρὸ ἔγινε δυνατὸς βασιλιάς.

τῆς γῆς. Ὅλα τὰ βασίλεια ἀπὸ τὸν Εὐφράτη ποταμὸ ὡς τὴ Μεσόγειο θάλασσα καὶ ἀπὸ τὴν Ἀραβία καὶ ἑρυθρὰ θάλασσα ὡς τὸ ὄρος Λίβανο ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐξουσία του. Εἰρήνη δὲ ἐβασίλευε σ' ἔλο αὐτὸ τὸ μεγάλο κράτος, καὶ ἀμέτρητα πλούτη εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸ παλάτι του, χωρὶς νὰ στενοχωρήσῃ τοὺς λαοὺς μὲ φόρους.

Ἡ δὲ σοφία του ἦτο τέση, πού ἤρχοντο πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ τὸν θαυμάσουν καὶ ἔφερον καὶ πολλὰ δῶρα. Τότε ἀποφάσισε νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ παρακάλεσε τὸν βασιλιὰ τῆς Ὑύρου, Χειράμ, νὰ διατάξῃ ἀνθρώπους νὰ κόψουν ξύλα ἀπὸ τὸ Λίβανο. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτοιμάσθησαν ὅλα τὰ ὕλικά, ἄρχισε τὴν ἐργασία. Χιλιάδες τεχνίτες καὶ ἐργάτες ἐργάσθησαν ἑπτὰ ὀλόκληρα χρόνια. Ὅταν δὲ ἐτελείωσε ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ναὸς, ἔκαμε μεγαλοπρεπῆ ἐγκαίνια, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρες, καὶ ἐθυσίασε 22 χιλιάδες βόδια καὶ 120 χιλιάδες πρόβατα. Ἐφερε δὲ μὲ μεγάλη τελετὴ τὴν κιβωτὸ τῆς διαθήκης, καὶ κατέθηκε αὐτὴν στὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ σκεύη. Ὁ Σολομῶντας ἔγραψε καὶ πολλὰ σοφὰ καὶ διδακτικὰ βιβλία, πού ὑπάρχουν καὶ τώρα ἀκόμη.

60) Ὁ Σολομῶντας λησμονεῖ τὸ Θεό. Θάνατος αὐτοῦ.

Ὁ τόσο σοφός, εὐτεβῆς καὶ δίκαιος Σολομῶντας δὲν ἔμεινε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του πιστὸς στὸ Θεό. Ἐπῆρε γυναῖκες ἀπὸ ἄλλες φυλές, πού τὸν παρεκίνησαν νὰ λατρεύσῃ τὰ εἰδῶλα ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ὠργίσθηκε γιὰ τὴν ἀπιστία του καὶ τοῦ εἶπε:
«Χάριν τοῦ πατέρα σου Δαβὶδ θὰ μείνης βασιλιάς, ἀλλὰ μετὰ τὸ θάνατό σου οἱ διάδοχοί σου θὰ χάσουν τὸ πειδὸ μεγάλο μέρος τῆς βασιλείας σου, καὶ θὰ τὸ πάρῃ ἓνας δοῦ-

λος σου, δι' δὲ διάδοχοί σου θὰ ἔχουν ἓνα μικρὸ μέρος. Ὁ Σολομῶντας μετενόησε, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἔγιναν, καθὼς εἶπε ὁ Θεός. Ὁ Σολομῶντας ἀφοῦ ἐβασίλευσε 40 χρόνια ἐπέθανε, καὶ ἔγινε βασιλιάς ὁ γιὸς του Ροβοάμ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ ἄδικος. Γι' αὐτὸ οἱ δέκα φυλὲς ἀπετέλεσαν ἄλλο βασίλειο, τὸ βασίλειο τοῦ Ἰσραὴλ μὲ βασιλέα τὸν Ἰεροβοάμ. Μόνον δὲ δύο φυλὲς ἔμειναν πιστὲς στὸ Ροβοάμ ἢ τοῦ Ἰούδα καὶ ἢ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἀπετέλεσαν τὸ βασίλειο τοῦ Ἰούδα. Καὶ τὸ μὲν βασίλειο τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἀδίκους καὶ ἀσεβεῖς βασιλιάδες διατηρήθηκε 253 χρόνια καὶ καταλύθηκε ἀπὸ τὸ βασίλειον τῶν Ἀσσυρίων, Σαλμανασσάρ, τὸ δὲ βασίλειο τοῦ Ἰούδα διατηρήθηκε 388 χρόνια, καὶ καταλύθηκε ἀπὸ τὸ βασίλειον τῶν Βαβυλωνίων, Ναβουχοδονόσορα οἱ δὲ κάτοικοι ἔγιναν αἰχμάλωτοι καὶ τοὺς μετέφεραν στὴ Βαβυλώνα.

61) Προφῆτες.

Ὁ Θεὸς κατὰ διάφορες ἐποχὰς μὲ ἄνδρες σοφοὺς καὶ εὐσεβεῖς παράγγελλε στοὺς Ἑβραίους τὸ θέλημά του. Αὐτοὶ ὠνομάζοντο «Προφῆτες», πρόελεγαν τὰ μέλλοντα νὰ γίνουσι καὶ ἔγραφαν καὶ σοφὰ βιβλία μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτοὶ εἶπον ἀπὸ πρωτότερα στοὺς ἀνθρώπους, πῶς θὰ ἔλθῃ ὁ Μεσσίας (ὁ γιὸς τοῦ Θεοῦ) καὶ ὅλα ὅσα ἔμελλον νὰ γίνουν. Προφῆτες ἦσαν 16, σπουδαιότεροι δὲ ἦσαν 4 ὁ Ἡσαΐας, ὁ Ἰερεμίας, ὁ Ἰεζεκιήλ καὶ ὁ Δανιήλ.

62) Ὁ Ἡσαΐας.

Ὁ Ἡσαΐας ἦτο γιὸς τοῦ Ἀμώς, καὶ ἐπροφήτευσε ἐπὶ 60 χρόνια. Τὸ προφητικὸ χάρισμα τὸ ἔλαβε ὡς ἐξῆς: «Εἶδα, λέγει, τὸν Κύριο νὰ κάθεται ἐπάνω σὲ ὑψηλὸ θρόνον, δύο ἄγγελοι νὰ στέκωνται ἐμπρὸς του, νὰ σκεπάζουν τὸ πρό-

σωπό του με τις φτεροῦγες των και να φωνάζουν «ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος τῶν οὐρανίων στρατιῶν». Τότε ἐγὼ εἶπα: «Εἶμαι δυστυχής, γιατί κατοικῶ με ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, και βλέπω τὸ βασιλιά τῶν ὄλων». Ἀμέσως ἕνας ἄγγελος ἐπέταξε πλησίον μου μου ἄγγισε τὸ στόμα και μου εἶπε: «Ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἁμαρτίες σου» και με διέταξε να κηρύξω μετάνοια στοὺς Ἑβραίους. Ἀπὸ τότε ἔλαβε πνεῦμα θεοῦ και ἔλεγε, πὼς ὄλος ὁ κόσμος θὰ σωθῆ, γιατί ὁ Θεὸς θὰ στείλῃ τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου και μάλιστα ὤρισε τὸ χρόνο, ποῦ θὰ ἔλθῃ και τὰ ἔργα, ποῦ θὰ κάμῃ. Σὺν καλὸς πατριώτης ἐλυπεῖτο πολὺ, ποῦ ἔβλεπε τοὺς πατριῶτες του να εἶναι διηρημένοι και να μαλώνουν, και τοὺς παρακινουσε να φιλιωθοῦν, γιατί πολλοὶ ἐχθροὶ φοβερίζουν να κυριεύσουν τὴν πατρίδα των. Ἐπέθανε δὲ σὲ μεγάλη ἡλικία, και λέγουν, πὼς ὁ βασιλιάς Μανασσῆς διέταξε και ἔκοψαν τὸ σῶμα του με πριόνι.

63) Ὁ Ἰωνᾶς.

Ὁ Ἰωνᾶς ἦτο προφήτης, και ὁ Θεὸς τὸν διέταξε να πάῃ στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀσσυρίας, Νινευῆ, να εἰπῆ στοὺς κατοίκους να μετανοήσουν και να παύσουν να κάνουν κακὲς πράξεις, γιατί θὰ τοὺς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Ὁ Ἰωνᾶς ὁμως δὲν ἐπῆγε γιατί ἐφοβήθηκε μήπως τὸν κακοποιήσουν οἱ κάτοικοι.

Κατέβηκε λοιπὸν στὴν παραλία (στὴ Γιάφα) και ἐμπῆκε σ' ἕνα καράβι για να πάῃ στὴν Ἰσπανία. Ὅταν τὸ καράβι ἐξεκίνησε, ἄρχισε μεγάλη τρικυμία, και ἐκινδύνευε να πνιγῆ. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς ὀργὴ Θεοῦ, και ἔλεγαν ὅσοι ἦσαν στὸ καράβι. «Κάποιος ἀπὸ μᾶς φταίει, και πρέπει με κλῆρο να εὔρεθῆ και να ριφθῆ στὴ θάλασσα για να σωθοῦν οἱ ἄλλοι».

Τότε ὁ Ἰωνᾶς εἶπε: Ἐγὼ φταίω. Ἐμὲ ρίψατε στὴ θάλασσα καὶ θὰ παύσῃ ἡ τρικυμία. Αὐτὸ καὶ ἔγινε.

Μόλις τὸν ἔρριψαν στὴ θάλασσα ἔπαυσε ἡ τρικυμία, ἕνα δὲ μεγάλο ψάρι κατάπιε τὸν Ἰωνᾶ, καὶ ἔμεινε τρία ἢ μερονύχτια μέσα στὴν κοιλιά του προσευχόμενος καὶ παρακαλῶν τὸ Θεὸ νὰ τὸν συγχωρήσῃ. Τέλος τὴν τρίτην ἡμέραν τὸν ἔβγαλε στὴν παραλία, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπῆγε στὴ Νινευθὶ καὶ εἶπε στοὺς κατοίκους, ὅσα τοῦ παρήγγειλε ὁ Θεός.

64) Ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι του.

Ὁ Δανιὴλ καὶ τρία παιδιὰ φίλοι του ἐπιάσθησαν αἰχμάλωτοι ἀπὸ τοὺς Χαλδαίους, ἀλλ' ἂν καὶ ἐζοῦσαν μαζί μὲ εἰδωλόλατρες, αὐτοὶ ἐλάτρευαν τὸν ἀληθινὸ Θεὸ τῶν πατέρων των.

Ὁ βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας εἶδε ἕνα ὄνειρο καὶ ἐτρόμαξε, ἀλλ' ὅταν ἐξύπνησε δὲν τὸ ἐνεθυμεῖτο. Τότε ἐκάλεσε τὸν Δανιὴλ ὡς προφῆτην νὰ τοῦ πῆ τὸ ὄνειρο ποῦ εἶδε. Ὁ Δανιὴλ ἐζήτησε τρεῖς ἡμέρες προθεσμία, καὶ ἀφοῦ ἐπροσευχῆθη καὶ παρεκάλεσε τὸ Θεὸ νὰ τὸν φωτίσῃ, παρουσιάσθη στὸ βασιλιά καὶ τοῦ εἶπε τὸ ὄνειρο, ποῦ εἶδε καὶ μάλιστα τὸ ἐξήγησε. Ὁ βασιλιάς εὐχαριστήθηκε καὶ τὸν διώρισε ἄρχοντα τῶν διαφόρων διοικητῶν καὶ τοὺς τρεῖς φίλους του τοὺς διώρισε σὲ καλὰς θέσεις. Ἀργότερα ὁ βασιλιάς ἔκαμε μιὰ εἰκόνα χρυσῆ καὶ διέταξε, ἅμα ἀκουσθῆ ἡ μουσικὴ, ἀμέσως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ πέσουν καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν εἰκόνα. Τὰ τρία παιδιὰ, οἱ φίλοι τοῦ Δανιὴλ, δὲν τὴν ἐπροσκύνησαν, καὶ ὁ βασιλιάς τοὺς ἐκάλεσε στὸ παλάτι του καὶ εἶπε, πῶς, ἂν δὲν προσκυνήσουν τὴν εἰκόνα, θὰ τὰ τιμωρήσῃ σκληρὰ. Αὐτὰ ὅμως ἀρνήθηκαν, καὶ τότε διέταξε νὰ καύσουν ἕνα καμίνι καλὰ καὶ νὰ τὰ ρίψουν μέσα

νά καοῦν. Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Τὰ παιδιὰ ὅμως ἐσώθησαν, γιατί ἄγγελος Κυρίου κατέβηκε καὶ τὴ φωτιά τὴ μετέβαλε σὲ δροσιά, τὰ δὲ παιδιὰ ὄρθια μέσα στὸ καμίνι ἐδοξολόγουν τὸ Θεό.

Ὁ βασιλιάς ἐθαύμασε, γι' αὐτό, πὺ εἶδε, καὶ διέταξε τὸ λαὸ νὰ μὴ ὑβρίζουν τὸ Θεὸ τῶν τριῶν παιδιῶν, τὰ δὲ παιδιὰ τὰ διώρισε σὲ πῖο ἀνώτερες θέσεις.

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ βασιλιᾶ ἔγινε βασιλιάς ὁ γυιὸς του Βαλτάσαρ. Καὶ αὐτὸς εἶδε ὄνειρο, πὺ τὸ ἐξήγησε ὁ Δανιήλ, ἀλλὰ κατόπιν τὸν Δανιήλ τὸν κατηγορήσαν ψεύτικα, καὶ ὁ Βαλτάσαρ τὸν ἔριψε νὰ τὸν φάγουν τὰ λιοντάρια, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἔσωσε.

Ὁ Δανιήλ εἶπε ἀπὸ πρωτύτερα στὸ λαό, πὺς θὰ ἔλθῃ ὁ γυιὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστὸς νὰ σώσῃ τὸν κόσμον, καὶ μάλιστα ὤρισε καὶ τὸ χρόνο, πότε θὰ ἔλθῃ.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΙΚΟΥ Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

- Ένα λεξικό απαραίτητο για κάθε μαθητή και γενικά για κάθε μορφωμένο είναι το μόλις έκδοθεν ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ.
- Όλοι γνωρίζομε ότι η ὀρθογραφία είναι ἀπὸ τὰ κύρια γνωρίσματα τοῦ μορφωμένου ἀνθρώπου. Ὅταν τὴν ξέρομε θεωροῦμεθα μορφωμένοι. Ὅταν τὴν ἀγνοοῦμε ἀποκαλοῦμεθα ἀγράμματοι.
- Εἶναι εὐκόλη ἡ ἐκμάθησις τῆς :
- Διὰ τὴν γλῶσσα μας, μετὰ τὴν ὑπερτρισημιαιτῆ ἱστορία τῆς, μετὰ τὴν μάστιγα τῆς διγλωσσίας ποῦ τὴν δένει, εἶναι πολὺ δύσκολη. Κι' ὁ πιὸ μορφωμένος, κι' ὁ πιὸ μελετημένος καὶ σεῖς ὁ ἴδιος πόσαι φορές δὲν βρεθῆκατε σὲ ἀμηχανία γιὰ τὸ πῶς γράφεται μιὰ λέξις ποῦ ξεύρετε τὴν ὀρθήν τῆς γραφῆς ἀλλὰ τὴν στιγμήν κείνην δὲν σᾶς βοηθῆ ἡ μνήμη νὰ τὴν θυμηθῆτε.
- Πόσαι φορές δὲν ρωτήσατε : Πῶς γράφεται αὕτη ἡ λέξις ; Ἄλλὰ οὔτε νὰ ρωτοῦμε πάντα μποροῦμε, οὔτε ἔχομε ποιὸν νὰ ρωτήσομε. Ἐνῶ τὴν ἀνάγκη τῆς ὀρθογραφίας τὴν ἔχομε κάθε στιγμήν. Γι' αὐτὸ σκεφθῆκαμε νὰ προσφέρουμε σὲ τὸν μαθητῆ, τὸν λογιστῆ, τὸν ἔμπορα, τὸ διανοοῦμενο καὶ γενικά σὲ κάθε μορφωμένο ἕνα πλήρες λεξικὸν τῆς ὀρθῆς γραφῆς μικρῶν ποῦ νὰ χωρῆ καὶ στὴν τσέπη τοῦ γιλέκου, καὶ νὰ μποροῦν νὰ τὸ σέρνουν ἀνενόχλητα ἐπάνω τους ὅσοι ἔχουν τὴν ἀνάγκη του.
- Τὸ Ὀρθογραφικὸν Λεξικὸν Σαλιβέρου μεθοδικὰ συνταγμένον ὑπὸ Φίλ. Χ. ΤΑΝΗ περιλαμβάνει ὅλον τὸν ἐν χρήσει πλοῦτον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὅλους τοὺς τεχνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς ὄρους ποῦ ἐδημιούργησε ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπιστημῶν μέχρι σήμερον. Εἰς τὸ τέλος ἔχει ἰδιαιτέρον παράρτημα σὲ χαρτὶ πράσινο ὅπου περιέχονται ὀρθογραφικὸι κανόνες σαφῶς διατυπωμένοι καὶ μετὰ παραδειγμάτων. Αἱ ἀπλοποιήσεις τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν. Κανόνες ἐγκλίσεως τόνου καὶ χωρισμοῦ τῶν συλλαβῶν, αἱ δασουνόμεναι λέξεις καὶ ὀνόματα καὶ τὰ εὐχρηστότερα ἀνώμαλα ῥήματα.
- Πλήρες, ἐλαφρὸν, εὐχρηστον, φηνότατον εἶναι τὸ ἰδεῶδες εἰς τὸ εἶδος του. Τὸ ἀνώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λεξικά τσέπης.

Τιμᾶται καλλιτεχνικὰ δεμένον δραχ. 20.

ΟΙΚΟΣ Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Α. Ε. ΣΤΑΔΙΟΥ 14 ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙΚΟΣ ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Α.Ε.
ΣΤΑΔΙΟΥ 14-ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΟΙ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΙ ΧΑΡΤΑΙ

- ΝΕΟΣ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.** Έκδοσις 1935. Διπλωμένος εις βιβλίον . . . Δρ. 10.—
- ΝΕΟΣ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.** Έκδοσις 1935. Διπλωμένος εις βιβλίον . . . Δρ. 10.—
- ΝΕΟΣ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ ΑΣΙΑΣ.** Έκδοσις 1935. Διπλωμένος εις βιβλίον . . . Δρ. 10.—
- ΝΕΟΣ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ.** Έκδοσις 1935. Διπλωμένος εις βιβλίον. ρ. 10.—
- ΕΛΛΑΔΟΣ.** Διηρημένος εις Νομούς κατά τὸ τελευταίον Διατάγμα. Σχήμα 0,70 x 0,90 μ Διπλωμέν. εις βιβλίον Δρ. 7.50
- ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ.** Έκδοσις νέα. (Σχεδιασθεὶς ἐπὶ τῆ βάσει τῶν νεωτάτων Γερμανικῶν ἐκδόσεων ὑπὸ τοῦ κ. Μπέμ. Εἰς μέγα σχῆμα 0,90 x 1,—μ. Διπλωμένος εις βιβλίον . . . Δρ. 7.50
- ΕΥΡΩΠΗΣ.** Σχεδιασθεὶς ἐπὶ τῆ βάσει νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐκδόσεων. Σχήμα 0,69 x 0,8 μ Διπλ. εις βιβλίον Δρ. 7.50
- ΑΣΙΑΣ.** Σχεδιασθεὶς ἐπὶ τῆ βάσει νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐκδόσεων. Σχήμα 0,69 x 0,86 μ Διπλωμ. εις βιβλίον Δρ. 7.50
- ΑΦΡΙΚΗΣ.** Σχεδιασθεὶς βάσει τῶν νεωτάτων χαρτῶν Carl Flemming's. Σχήμα 0,69 x 0,86 μ Διπλ. εις βιβλίον Δρ. 7.50
- ΑΜΕΡΙΚΗΣ.** Σχεδιασθεὶς βάσει τῶν νεωτάτων χαρτῶν Carl Flemming's. Σχήμα 0,70 x 0,90 μ. Διπλ. εις βιβλίον Δρ. 7.50
- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.** Σχεδιασθεὶς ἐπὶ τῆ βάσει τῶν νεωτάτων χαρτῶν Carl Flemming's. Σχήμα 0,70 x 0,90 μ. Διπλωμένος εις βιβλίον . . . Δρ. 7.50
- ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΩΝ.** (Ανατολικῶ καὶ Δυτικῶ). Έγκριμένος. Σχήμα 0,70 x 0,90 μ. Διπλωμένος εις βιβλίον. . . Δρ. 7.50
- ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ** Σχεδιασθεὶς ἐπὶ τῆ βάσει τῶν τελευταίων Γερμανικῶν χαρτῶν ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ κ. Μπέμ. Ὁ τελειότερος καὶ ἀκριβέστερος τῶν μέχρι σήμερον ἐκδοθέντων. Σχήμα 0,69 x 0,86 μ Διπλωμένος εις βιβλίον . . . Δρ. 7.50
- ΝΗΣΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.** Σχεδιασθεὶς ἐπὶ τῆ βάσει χάρτου Ἄγγλικῶ Ναυαρχείου. Σχήμα 0,86 x 0,97. . . (ἀνατυποῦται).

ΠΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΥ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΑΤΛΑΣ

ΕΓΚΡΙΣΙΣ 1936

Ο ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ του δημοδιδασκάλου κ. Παν. Δημητράτου, που ένεκρίθη κατά τόν έφετεινόν διαγωνισμόν και έδίδεται υπό τοῦ οίκου μας, αποτελεί άναμφιβόλως σταθμόν εις τήν σχολικήν χαρτογραφίαν. Περι αὐτοῦ έγγυάται τό όνομα τοῦ συγγραφέως, γνωστοτάτου εις τόν διδασκαλικόν κλάδον διά τās πολλās και λαμπράς έργασίας του εις τό μάθημα τής γεωγραφίας.

Ο νέος οῦτος "Ατλας συντεταγμένος επί τή βάσει τῶν νεωτέρων και τελειοτέρων έυρωπαϊκῶν προτύπων, προσηρμοσμένος δέ εις τās μεθοδικās άπαιτήσεις τοῦ μαθήματος και τās σχολικās συνθήκας τής χώρας μας, μέλλει νά αποτελέση πραγματικόν και έκτάκτως πρακτικόν βοήθημα τής Γεωγραφικῆς διδασκαλίας.

Η δέ έκδοσίς του έγένετο μετά πάσης έπιμελείας επί έκλεκτοῦ χάρτου και υπό τής τελειοτέρας τῶν έν Έλλάδι λιθογραφικῶν έγκαταστάσεων.

Διά τοῦς λόγους τούτους έλπίζομεν ότι και τό νέον τοῦτο έργον τοῦ κ. Π. Δημητράτου θά προτιμηθῆι υπό τῶν κ. κ. συναδέλφων του κατά τήν εισαγωγήν τῶν βιβλίων εις τά σχολεία.

ΟΙΚΟΣ Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

ΘΕΝΑ ΝΕΟΝ ΠΛΗΡΕΣ ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ 1938 ●

«Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ»

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Ἐπιμελεία Κ. ΣΠΑΡΤΑΛΗ

ΤΟ ΑΡΤΙΩΤΕΡΟΝ ὈΛΩ»

Τὸ μὲν κικλοφορήσαν Γαλλοελληνικὸν Λεξικὸν Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Α. Ε. εἶναι ἀρτιώτατον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἀνώτερον ὄλων τῶν μέχρι σήμερον ὑπαρχόντων λεξικῶν τῶν αὐτῶν διαστάσεων.

Περιεχει ὄλας τὰς ἐν χρήσει λέξεις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης πιστότατα ἀποδομένες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὄλας τὰς μεταφορικὰς καὶ συνεκδοχικὰς ἐννοίας, ὄλας τὰς περιφράσεις, τοὺς ἰδιωτισμοὺς, παροιμίας κλπ. Ἐκάστης λέξεως σημειοῦται δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων καὶ ἡ προφορά της. Τὴν σημασίαν τοῦ πλειονεκτῆματος αὐτοῦ τὴν νοιώθει καὶ τὴν ἐκτιμᾷ δέοντως ὁ καθένας μας, διότι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ προφέρομεν ἀκριβῶς τὰς λέξεις ποὺ μαθένομεν.

Περιλαμβάνει ὄλους τοὺς τεχνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς δρους (ιατρικοὺς, νομικοὺς, μηχανικοὺς, φυσικοὺς, χημικοὺς κλπ.) ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ γοργὴ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς, πίνακα τῶν κυριωτέρων ὀνομάτων, προσώπων ἱστορικῶν, μυθολογικῶν, γεωγραφικῶν κλπ.) .

Ἐπιμελεία τοῦ εἰδικοῦ λεξικογράφου Ἑρρ. Σπάρταλη γνωστοῦ ἐκ τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λεξικοῦ Σαλιβέρου καὶ ἄλλων σχετικῶν εργασιῶν του.

Σήμερον ποὺ ἡ ἐκμάθησις τοῦλάχιστον μιᾶς ξένης γλώσσης καὶ ἰδίως τῆς Γαλλικῆς εἶναι ἐκ τῶν «ὦν οὐκ ἀνευ» ὄχι μόνον διὰ τὸν διανοοῦμενον ἀλλὰ καὶ τὸν βιοτέχνην, τὰ δύο λεξικά ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ ἀποκτοῦν ἰδιαίτεραν σημασίαν καὶ καθίστανται ὁ ἀπαραίτητος σὺντροφος παντὸς ἀσχολουμένου μὲ τὴν Γαλλικὴν.

Τιμᾶται ἕκαστον Δεμένον ὄλο Πανί Δραχ 60.—

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΤΡΑΦΕΩΣ

Διά τα Δραματικά Έργα

- 1) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 2) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 3) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 4) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 5) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 6) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 7) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 8) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 9) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 10) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 11) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 12) Αποφασιστική... 27 τόμοι
- 13) Αποφασιστική... 27 τόμοι

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Διὰ τὰ Δημοτικά Σχολεία.

- 1) Ἀριθμητικά προβλήματα ἐγκεκριμένα ΣΤ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 2) Ἀριθμητικά προβλήματα ἐγκεκριμένα Ε' τάξεως.
- 3) Ἀριθμητικά προβλήματα ἐγκεκριμένα Ε καὶ ΣΤ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 4) Ἀριθμητικά προβλήματα ἐγκεκριμένα Δ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 5) Ἀριθμητικαὶ ἀσκήσεις καὶ προβλήματα ἐγκεκριμένα Γ' τάξεως ἔκδοσις Βχ.
- 6) Ἱερά Ἱστορία Παλαιᾶς Διαθήκης ἐγκεκριμένη Δ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 7) Ἱερά Ἱστορία Παλαιᾶς Διαθήκης ἐγκεκριμένη Γ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 8) Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος ἐγκεκριμένη Γ' καὶ Δ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 9) Ἑλληνικὴ Ἱστορία (προϊστορικοὶ χρόνοι) Γ' τάξεως ἔκδοσις Βα.
- 10) Γραμματικὴ τῆς καθαρευούσης Ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ 60 γυμνασμάτων καὶ συντακτικοῦ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἔκδοσις Γη.
- 11) Φυσικὴ Ἱστορία (φυτολογία, ζωολογία, καὶ ὄρυκτολογία) ἔκδοσις νέα.
- 12) Πρακτικὴ Γεωμετρία, μεθοδική, διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν ἔκδοσις νέα.
- 13) Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως.

(Ἄπαντα κατὰ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου)

Μ
Θροῦ 76-19
1916
14